UN FIU AL BANATULUI, PATRIARHUL DANIEL AL ROMÂNIEI

Pr. Zaharia Pereș

Dacă până mai ieri, când plecai pentru o zi din satele bănățene, spre Timișoara, Făget sau spre Lugoj și spuneai că mergi la oraș, erai așteptat seara în sat să povestești ce ai mai auzit nou și ce mai este pe la oraș, astăzi, dacă treci printre colinele scăldate în razele blânde ale Soarelui oglindite în pârâul Nierghișului între dealurile Lipovei, Făgetului și Lugojului, vei fi întrebat dacă ai trecut prin Dobrești, fie pe la mănăstire, fie se va aduce vorba despre cel care a scris o filă de istorie despre locul nașterii sale și care a făcut cunoscute aceste locuri până la București pe Dealul Patriarhiei, despre *un om cât o lume și despre o viață cât un neam*, *Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române*.

Un tânăr ca oricare altul în copilărie, născut în vatra satului de altă dată, cu o familie de tradiție, de viță bună, cu respect și onoare, ,,de cuvânt", așa cum mai zic oamenii locului și astăzi. Pe vremea aceea, dar și acum, aici la Dobrești cuvântul dat era mai mult decât o diplomă și ridicatul pălăriei era forma de respect pe care nu o primea orice om. De aceea, familia Părintelui Patriarh a reprezentat un model pentru sătenii din Dobrești, din Lăpușnic, Ohaba sau Bara, satele din jur, că dacă aduci vorba despre ei ți se spune fără ezitare în grai, *pentru oamenii aceștia merită să-ți ridici pălăria în dreptul lor* și ochii celor care spun se umezesc de îndată, de emoție și îndreptățită mândrie.

Un sat frumos care rămâne în inima vrednicului nostru Patriarh, după ani și ani, pentru că de multe ori s-a întors cu gândul pe Ulița mare, alături de copiii satului, ascunzându-se măcar pentru o clipă pe Ulița grofului, Ulița coșării sau Ulița căminului, pentru a se despovăra de multele sarcini pe care le poartă. Aceste binecuvântate locuri, cu deal și luncă, cu văi bogate în fânețuri și păduri de stejar, ulm, frasin și salcâm, iar jos pe malurile apei cu plopi și salcie, numai bune pentru umbra copiilor la pescuit, râmân de neuitat.

Aici, pe malul apei era un loc bun de joacă al copiilor, se făceau săbii din lemn de corn și alun și fluiere din lemn de salcie, cu brișca primită în dar de la moșii casei, care vroiau să fie cât mai iscusiți în a transmite mai departe obiceiul sculpturii în lemn.

Și totuși, dincolo de toate acestea *cei șapte ani petrecuți în vatra casei au definit un om ales de Dumnezeu, pentru o misiune atât de mare că nu încape într-o viață și nici nu ajunge unui neam*, o jertfă pentru Hristos Domnul pe care L-a iubit încă din copilărie, când dădea cu evlavie

cădelnița preotului din sat la sfântul altar, și care, cunoscându-l cu mulți ani în urmă, mi-a mărturisit cu lacrimi pe obraz de multe ori că atunci când Părintele Patriarh era copil îi dădea cădelnița la Sfânta Liturghie, *ca un crâsnic de-o viață*. Tot el își punea mâinile pe față îmbujorat de fericire cum a slujit el cu Patriarhul Daniel. Este vorba de ieromonahul Ieronim Stoican, trecut la cele veșnice la Mănăstirea Luncanii de Sus.

Ca să aflăm cum era Preafericitul Părinte Patriarh în copilărie am lăsat pentru câteva zile toate treburile administrative și am plecat pe urmele sale pornind de la Timișoara spre Dobrești, cu un scurt popas în comuna Bara, unde am vazut școala de altă dată, căminul, primăria și bineînțeles biserica, care era așa de frumoasă, cu haine noi, cu un mic paraclis la intrarea în sat și cu un preot harnic și smerit, Cristian Cărăbaș, mulțumit cu misiunea pe care i-a dat-o Dumnezeu în aceste locuri, cu o parohie Bara și trei filii Lăpușnic, Spata și Rădmănești.

Când am ajuns la Dobrești, ne-am oprit sus în deal la cruce și am văzut printre razele de soare, de care se bucurau roiurile de fluturi, umbra celui care o dată era copil aici și fugea cu vitele de pe-un vârf de deal pe altul cu ceilalți copii din sat, cu o carte sub braț și cu ochii spre cer, vorbind cu Dumnezeu printre atâtea rugăciuni și cu dorința fermă de a fi preot, pentru că toți cei pe care i-am întâlnit spuneau cu lacrimi în ochi; *,,A fost un copil care nu s-a abătut niciodată de la dorința lui de fi preot, indiferent de ce ziceau unii și alții,... ,,eu preot mă voi face dacă mă ajută Dumnezeu..."* și a fost să fie de la Cel de Sus, cu mult mai mult.

Și ce frumos este să intri în sat și să fi întâmpinat de crucea dedicată eroilor căzuți la datorie pentru țară și neamul românesc, chiar lângă indicatorul rural ce te anunță că ești în Dobrești! Aici, pe cruce, sunt trecuți doi unchi ai Patriarhului nostru, Ioan și Gheorghe Brancu căzuți la datorie în al doilea război mondial, pe frontul din Rusia în anul 1943,... *Ce familie!, a semănat eroi în glie și a născut spice vrednice de mântuire pentru neamul românesc*! Cum să nu fi uimit, pentru că, la doar câțiva metri, prin grija Părintelui Patriarh se înalță ca o cruce de pe pământ la cer o altă urmă de istorie, de recunoștință și de jerftă pentru Hristos, Mănăstirea Dobrești, închinată Sfintei Cuvioase Paraschiva, așa cum zicem noi în Banat, Sfântului Proroc Ilie Tesviteanul și Sfântului Voievod Ștefan cel Mare. O mănăstire ca o maică ce-și strânge fiii satului din toată lumea, nu pentru că i-ar vrea acasă, că e mai greu, ci pentru că le poartă numele în Sfintele Liturghii din zi sau din noapte. Așa am găsit pe scările mănăstirii o familie de prin aceste locuri venită din Spania, cu ai lor copii, ce la ceas de seară au vrut să se închine în biserica mănăstirii și când i-am întrebat de unde sunt și de ce au venit, mi-au răspuns cu atâta emoție în glas: *,,Ne cheamă pământul din care ne-am*

născut și vrem să-i învățăm și pe copii noștrii ce înseamnă acasă, aici ne cunosc și greierii, și florile, și iarba, și tot ce se vede, pentru că avem aceeași rădăcină... Iar, mănăstirea ne face să credem că satul va dăinui peste timp".

Starețul mănăstirii, Preacuviosul Părinte Matei Buliga, un om la fel de simplu în atitudine, dar cu atâta har ca și locurile, curat și smerit că nu te-ai putea supăra pe el pentru nimic în lume, cu o voce blândă, cu o privire senină și o nespusă bunăvoință, un călugăr de vocație, desprins din vechile cronici monahale, ce se jertfește pentru finalizarea lucrărilor, ne-a preluat și ne-a ajutat să păşim exact pe urmele Părintelui Patriarh, de la locul din dealul viei, unde se juca sub scoruș, până la casa părintească, unde citea și scria primele litere din alfabet, sau cum zicea un sătean... *,,Părintele Patriarh a știut să scrie și să citească înainte de a merge la școală și pentru că tatăl lui era învățător, dar... i-o plăcut cartea și gata...ăsta e adevărul...".*

Pe locul unde s-a zidit Mănăstirea Dobrești, în urmă cu peste 70 de ani, se jucau copiii satului și printre ei era cel pe care Dumnezeu îl alesese deja să fie omul providențial pentru neamul românesc, cel care avea să ridice *o catedrală spre nemurire și o mănăstire spre neuitare*.

Un sătean foarte mândru de mănăstire și mai ales de Părintele Patriarh, Gheorghe Dănilă, ne-a relatat că un bătrân din sat pe vremea copilăriei sale, adică în urmă cu 70 de ani, stătea jos în vale și zicea: ,,Nu uitați ce vă spun, dragi săteni, acolo sus pe deal, se va ridica o mănăstire într-o zi". Timpul a trecut și a avut dreptate.

Dacă l-am pomenit pe acest om din sat nu putem trece cu vederea cele câteva remarci pline de entuziasm și emoție ce ni le-a transmis cu atâta voioșie că nu-l mai puteam opri, mai ales când spunea: ,,Dacă nu era Patriarhul nostru, satul acesta ar fi dispărut, că s-au dus tinerii la oraș și nu mai vin, dar acum satul va dăinui mulți ani că avem sfânta mănăstire. Atât de mult îl iubim pe Părintele Patriarh ca pe copilul nostru din familie, e plină casa de poze cu el, nu mai spun că nu scăpăm televizorul să-l vedem, e o mare onoare ce ne-a făcut nouă Dumnezeu. De copil iubea cartea și biserica, fugea prin grădină să ajungă la slujbe, deși era interzis în vremea comunismului, nu a ținut cont, mai mult de atât, crâsnicul din sat nu voia să-l învețe să bată clopotele, numai dacă mergea acasă să-i spargă lemnele și a făcut-o și pe asta, voia să știe tot ce e legat de biserică. Când venea de la facultate, ne ținea câte o predică de vorbeam multe zile după aceea, era foarte bine pregătit. Se mai contrazicea cu cei de la alte culte pe teme din Biblie, le arăta adevărata credință și de multe ori aceștia erau foarte uimiți de cele ce spunea, chiar îl îndrăgeau că știe cuvântul lui Dumnezeu. De sărbătoarea Crăciunului mergea cu noi prin sat cu pițărăii, la șase dimineața, deși nu primeam mare lucru, doar mere și nuci, iar colaci doar la cei mai bogați, iar de bani nici nu era vorba, era o mare bucurie să vestim Nașterea lui Hristos.

Am avut un sat mare, cu 126 de case pe atunci, erau aproape șase sute de oameni, iar bunicul patriarhului Moș Brancu, era un om înstărit, a fost șpan, adică administrator, avea peste 60 de ha de teren și cei mai tari armăsari, atunci când venea de la târgul de la Balinț...

Spre surprinderea noastră, am avut și o altă bucurie, ne-am întâlnit cu fratele mai mare al Părintelui Patriarh, cu unul din cei mai mari gospodari din Dobrești, Gheorghe Ciobotea, care la cei 80 de ani ai săi, împreună cu frumoasa lui familie, cultivă peste 35 de ha de teren, cu cinci tractoare și au peste 500 de oi, oameni de toată cinstea. Și ce frumos ne-a zis: ,,Chiar dacă avem atâta de lucru noi nu pierdem legătura cu Biserica, că așa ne-au învățat părinții, să fim oameni corecți, să lucrăm cinstit, că numai așa te poți bucura de darurile venite de la Dumnezeu. Eu am ajuns la vârsta aceasta și nu am știut viața altfel, decât muncind, și acum pot spune că am tot ce-mi trebuie, nu-mi lipsește nimic".

Și dacă tot l-am prins la vorbă, nu am putut să plecăm fără a-l întreba câte ceva din anii copilăriei, și atât a fost, că i s-au umplut ochii de lacrimi când a început să vorbească de fratele

mai mic, adică de Părintele Patriarh: ,,Noi suntem trei frați, doi băieți și o fată. Și eu eram cel mai mare și trebuia să am grijă de ceilalți, dar pe fratele mai mic, Părintele Patriarh, îl iubeam cel mai mult că el era cel mai mic, toți eram cu ochii după el. După ce a plecat din sat la liceu, eu îl duceam cu tractorul până la gară, la Cliciova, că nu erau alte mijloace de transport și nici pe jos nu îl lăsam, că era frig și departe, și așa bucuros eram că face școală că vedeam pe el cât e de fericit, că-i plăcea cartea. Eu am rămas acasă, doar cu școala din zonă, că mie mi-a plăcut agricultura și aveam mult pământ și era păcat să-l lăsăm așa să-l umple spinii, așa că nu am lăsat averea lui Moș Brancu, bunicul nostru, să se piardă.

În cele din urmă, domnul Gheorghe Ciobotea ne-a mărturisit că este tare mândru de frații lui și mai ales de Părintele Patriarh, care a reușit ceva ce nimeni nu și-a închipuit vreodată din neamul lor, să zidească o Catedrală a României și o mănăstire a Dobreștiului, și i s-au umplut ochii din nou de lacrimi... *,,Cât se vor bucura părinții noștrii sus în cer!"*

Nu am fi putut spune că materialul nostru ar fi fost deplin, dacă nu am fi stat de vorbă și cu sora Părintelui Patriarh, Doamna Florica Vișan, o distinsă profesoară de limba română.

Întorcându-se la anii copilăriei, ne-a spus cu atâta bucurie ce vremuri minunate a trăit la Dobrești, cu frații ei în vatra satului, în locul unde toate aveau viață. ,,Acolo am învățat să iubim animalele, să ne jucăm pe câmp fără griji, să alergăm după fluturi și să fim atenți doar la glasul mamei, care ne chema în casă. De aceea, aș putea zice că cel mai fericit om este acela care s-a născut la țară, pentru că acolo întâlnește tot Universul lui Dumnezeu. Acolo, vezi viața așa cum ar trebui să fie. Mama era foarte credincioasă și nu lipsea duminica și în sărbători de la biserică pentru nimic în lume. Dacă observa că cineva din sat lipsește, ea credea că i s-a întâmplat ceva de nu a venit la slujbă. Fiind fată, mă ținea mereu aproape să o mai ajut la treburile casei și atunci când plecam la liceu, mereu îmi spunea: ,,Se duce mâna mea a dreaptă..."și eu nu știam cum să o răsplătesc când auzeam atâta apreciere.

Fratele mai mic, Părintele Patriarh, era un elev de nota 10 peste tot, la toate școlile pe unde a trecut, la școala primară din Dobrești apoi la cea gimnazială din Lăpușnic, apoi la liceele din Buziaș și din Lugoj, la Institutul Teologic Universitar din Sibiu, la doctorat și la toate studiile post universitare, din țară și din străinătate, el avea note foarte bune, o bucurie pentru tata, mai eles că el era învățător și nu știa cum să-și mai ascundă mândria de dascăl că are un băiat de nota 10 în familie.

Tata îl asculta când venea din străinătate, dorea mereu să-i povestească ce a văzut pe acolo și cum sunt profesorii și cum se face școala...iar fratele fie scria câte o scrisoare, fie povestea, cu atâtea detalii, cu seriozitate, radiografia orașele și universitățile și era tare fericit când vreun profesor de acolo îi aprecia lucrarea sau proiectele la care lucra.

Nu mai spun că era așa de pasionat de istorie și de figura Sfântului Voievod Ștefan cel Mare cum a luptat pentru apărarea credinței, cum a construit atâtea biserici și mănăstiri și mereu ne rostea strofe întregi din piesa *Apus de Soare*, de Barbu Ștefănescu Delavrancea.

Iubea limba latină, știa zeci de proverbe pe care nu le-a uitat nici astăzi și le mai amintește uneori generațiilor tinere, fie în glumă, fie spre a le spune un mare adevăr.

Dar, aș mai spune ceva, nu s-a depărtat nicio clipă de rugăciune și de Dumnezeu, fie în anii copilăriei, fie în cei ai studenției și aici mi-am adus aminte o întâmplare când s-a dus mama la Sibiu la facultate și nu știa cum să-l caute și a intrat în paraclis și l-a găsit la rugăciune și a venit acasă tare mulțumită de el. *Mama a fost mereu cu credința și tata cu învățătura, nici că ne mai trebuia altceva... și așa ne-au crescut și pe noi.*

Pentru mine a fost și a rămas cel mai important sprijin și sfătuitor, nu iau decizii fără a mă consulta cu fratele meu, nu doar pentru

că este ierarh, ci pentru că îmi dă întoteauna cele mai bune sfaturi, iar dacă ai înțeles acest lucru, faci ascultare pentru că vezi ajutorul lui Dumnezeu în povața lui".

Întrebată fiind cum l-ar defini pe Părintele Patriarh într-o frază, a zis fără echivoc: ,,*Un mare râvnitor pentru Biserica lui Hristos și pentru neamul românesc!".*

Cum să încheiem acest material fără să ne oprim la ierarhul locului pentru a primi cuvenita binecuvântare? L-am rugat pe Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, să să ne spună câteva cuvinte despre Părintele nostru Patriarh:

,,E bine de știut că aleasa casă în care a văzut lumina zilei pruncul Ilie, viitorul Patriarh al României, se afla între cele două făclii de înțelepciune și credință, Biserica și Școala. Cu mâna dreaptă mai întâi credincioasa, maica sa, l-a învățat să-și facă semnul crucii și mai apoi tatăl Preafericirii Sale, învățător al satului i-a pus în aceeași mână condeiul, învățându-l să scrie cel mai dulce cuvânt, mamă. Iată, între ce luminători de credință și înțelepciune a crescut actualul Patriarh Daniel al României!

Am aflat multe din viața familiei Părintelui Patriarh, bănuiesc că toate acestea vor fi așezate în paginile istoriei Bisericii noastre, însă aș vrea să spun că la unul din hramurile Mănăstirii Dobrești, de Sfânta Parascheva, în sala unde era organizată agapa hramului a venit un om din sat să o salute pe sora Părintelui Patriarh și mi-a zis cu lacrimi în ochi: ,,Părinte Mitropolit, eu mâncam pâine, doar atunci când mama Părintelui Patriarh venea la școală și împărțea la toți copiii...".

De aceea, eu cred că, Părintele Patriarh a rămas din pruncie frate cu condeiul pus de tatăl său în mână și cu credința semănată în inimă, de maica sa.

După toate cele relatate, nu ne rămâne decât să-i mulțumim lui Dumnezeu că în Anul omagial al pastorației familiei creștine, prin familia Părintelui Patriarh avem un model de familie creștină autentică, cu aceleași drumuri precum cele găsite în viețile Sfinților Părinți ai Bisericii noastre, spre Școală și Biserică, cu iubire jertfelnică pentru Hristos și Maica Domnului, coordonate esențiale ale vieții fiecărui om, care dorește să-și găsească un reper mântuitor în pelerinajul de pe pământ la cer.

STRIGĂTUL DIN PUSTIE ȘI TĂCEREA DE PE TIPSIE

Pr. Iosif Handa

În calendarul inimii creștine, ziua de 29 august nu este o simplă sărbătoare, o simplă dată liturgică, ci este ca o granița de foc între veacuri. Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul marchează sfârșitul anului bisericesc printr-o tăcere care vorbește mai tare decât toate glasurile pământului ; Tăcerea de pe tipsia Irodiadei.

Sfântul Ioan, a fost prin excelență, " Glasul celui ce strigă în pustie". Îmbrăcat în haină din păr de cămilă, încins cu o curea de piele și hrănit doar cu lăcuste și miere sălbatică, el a reprezentat antiteza perfectă a luxului și a compromisului din palatele epocii sale. El nu a tremurat niciodată în față puterii pământești. Pustia lui Ioan nu era doar un spațiu geografic arid , ci o stare de curăție absolută, un altar al prezenței lui Dumnezeu, din care izvora un adevăr de nezdrucinat.

Când tetrarhul Irod Antipa a călcat în picioare legea morală și rânduiala strămoșească, luând-o de soție pe Irodiada, cumnata sa, femeia fratelui său Filip, întreaga elită din Ierusalim a tăcut din oportunism sau frică, Ioan nu a tăcut. Strigătul sau neobosit -"Nu-ți este îngăduit să o ai de soție"- nu era o insultă politică, ci o oglindă divină pusă în fața unei conștiințe adormite. Pentru acest curaj nepământean, profetul a plătit cu libertatea , fiind aruncat în bezna temniței din fortăreața Maherus, la răsărit de Marea Moartă.

Ospățul sângeros și promisiunea pripită.

Contrastul dramatic dintre lumina spirituală din celula lui Ioan și întunericul moral din sălile palatelor lui Irod, culminează în noaptea fatală a banchetului organizat de ziua de naștere a tetrarhului. Evangheliile ne pun în față două luni ireconciliabile. Pe de o parte vedem - îmbuibarea, vinul care întunecă mintea și dansul lasciv al Salomeei , iar de cealaltă parte - postul, rugăciunea și demnitatea Inaintemergatorului ferecat în lanțuri.

Prins în capcana propriei mândrii , amețit de aplauzele invitaților și de frumusețea trecătoare a dansului, Irod face un jurământ nesăbuit : promite să-i dea tinerei orice va cere, până la jumătate din regat. Îndrumată din umbră de ura mocnită a mamei sale, Salomeea cere imposibilul: " Vreau să-mi dai îndată pe tipsie capul lui Ioan Botezătorul". Regele se întristează, însă din cauza mândriei bolnave și a fricii de a nu părea slab în fața mesenilor, devine sclavul propriei promisiuni. Trimite călăul în celulă, iar cel mai mare om născut din femeie este decapitat în secret , fără nici o judecată.

Tăcerea de pe tipsie : Biruință veșnică asupra morții

Când capul sângerând al Sfântului Ioan a fost adus pe tipsie în mijlocul petrecerii, o liniște adâncă, acuzatoare și grea s-a așternut peste palatele din Maherus. Strigătul din pustie fusese aparent amuțit prin tăișul sabiei. Însă acea tăcere de pe tipsie a devenit de fapt, cel mai puternic și răsunător rechizitoriu din întreagă istorie a omenirii. Tăierea capului Sfântului Ioan nu a îngropat adevărul, ci l-a ridicat la rangul de veșnicie .

Irod și Irodiada au crezut că au cumpărat liniștea prin crimă, istoria însă i-a reținut că pe niște tirani înfricoșați, în timp ce Ioan a rămas „făclia care arde și luminează". După moarte trupul proorocului a căzut, dar duhul său a rămas neînfrânt. Tradiția Bisericii ne spune că el a coborât ca Inaintemergator inclusiv în iad, pentru a vesti sufletelor drepților adormiți din veac, că Mântuitorul lumii este aproape și va zdrobi porțile morții și celor din morminte le va dărui viață.

Moartea pamânteasca a Sfântului Ioan nu a oprit evlavia ucenicilor săi, iar istoria Capului sau a devenit o dovadă vie a purtării de grijă a lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură ne spune că ucenicii i-au luat trupul și l-au îngropat, însă Irodiada, de frică să nu învie cumva profetul, a îngropat capul într-un loc ascuns și necurat din curtea palatului său.

Biserica sărbătorește de-a lungul anului, trei momente în care acest odor de preț a fost scos la lumină.

Prima și a doua aflare a Capului -24 februarie. Mai întâi Sfânta Ioana, femeia lui Uza, dregătorul lui Irod, a dezgropat în taină capul, l-a pus într-un vas de lut și l-a îngropat pe Muntele Măslinilor. Peste veacuri, doi călugări pelerini au găsit vasul în urma unei arătări a sfântului. Ulterior sfântul cap a ajuns în grija unui olar evlavios și mai târziu a fost îngropat într-o pestera din Emesa (Siria), pentru a fi ferit de prigonitori.

A treia aflare a Capului – 25 mai. În timpul perioadei iconoclaste racla a fost ascunsă în pământ la Comane (Abhazia de astăzi). În jurul anului 850, patriarhul Ignatie al Constantinopolului a primit o descoperire divină în timpul rugăciunii, iar capul a fost readus cu mare fast în capitala imperiului Bizantin.

Fiecare dintre aceste aflari minunate arată că adevărul și sfințenia nu pot rămâne îngropate în întuneric, ci ies întotdeauna la lumină pentru a tămădui și a lumina sufletele credincioșilor.

Postul aspru din 29 August: Oglinda cumpătării creștine

Pentru a onora acest sacrificiu uriaș, Biserica Ortodoxă a rânduit ca ziua Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul, să fie cu post aspru, strict. Creștinii sunt chemați în această zi să refuze excesele, lăcomia, beția – patimile întunecate care au dus la uciderea sfântului. Postul nu este o pedeapsă, ci un act de solidaritate cu asceza Bisericii din pustie și o delimitare clară față de " ospățul lui Irod "

În conștiința și tradiția populară românească, în unele zone ale țării, asprimea acestei zile este marcată de interdicții profunde, transmise din generație în generație. Putem exemplifica câteva dintre aceste interdicții, făcând specificația clară, că încălcarea lor nu atrage starea de păcătos asupra celor care nu le respectă. Astfel nu se folosesc obiecte ascutie, alimentele fiind rupte exclusiv cu mâna , pentru a nu mângâia simbolic cuțitul călăului. De aemenea unii credincioși evită să consume fructe, legume sau băuturi de culoare roșie, văzând în aceste culori amintirea vie a sângelui sfânt vărsat pe tipsia blestemată.

Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul ne pune în față o întrebare fundamentală pentru fiecare epocă : Alegem confortul unui compromis călduț alături de cei mari care dețîn puterea, sau ne asumăm adevărul chiar și atunci când acest lucru aduce marginalizare sau jertfă ?

Strigătul Sfântului Ioan continuă să răsune și astăzi în pustia lumii moderne, chemandu-ne la pocăință demnitate și trezire spirituală.

În loc de încheiere să ne rugăm zicând; „O, Mergatorule înainte, Sfinte Ioane, cel ce ai strigat în pustie și ai înfruntat fără teamă rătăcirile acestei lumi, caută spre noi cei biruiti de slăbiciuni și de patimi. Tu cel ce nu te-ai temut de mania tiranilor și ai primit tăierea capului pentru Legea Domnului, dăruiește-ne și nouă curajul de a mărturisi adevărul și puterea de a ne înfrâna de la ospățul păcatelor noastre. Curățește mințile noastre de gândurile cele rele,ca mintea noastră să fie un altar așa cum pustia ți-a fost ție altar de sfințenie. Ocrotește-ne de jurămintele cele pripite, de lăcomia și de mândria care întunecă sufletul. Ajută-ne că prin post și rugăciune să facem din inimile noastre o cale dreaptă pe care să vină Mântuitorul Hristos. Fii mijlocitorul nostru în fața Tronului Ceresc ca să ne învrednicim de mila lui Dumnezeu acum și în vecii vecilor" Amin!

PE URMELE SFÂNTULUI MITROPOLIT ANDREI ȘAGUNA

Pr. dr. Ionel Popescu

În anii studiilor teologice la Caransebeș și Sibiu, am fost familiarizați cu chipul luminos și statura duhovnicească ale mitropolitului Andrei Șaguna, ierarhul sfânt al Transilvaniei și Banatului. Am înțeles atunci că, prin ctitoriile sale, acest ierarh providențial a rescris istoria bisericească, culturală și națională din această parte de țară și a așezat-o la loc de cinste în patrimoniul nostru spiritual.

Mi-au rămas, totodată, întipărite în memorie momentele emoționante ale pomenirii sfântului mitropolit Andrei, la Rășinari, în ziua de 30 noiembrie. Astfel, în biserica parohială era oficiată sfânta Liturghie, apoi preoții și credincioșii ieșeau la mormântul mitropolitului și participau la slujba Parastasului. Fiind membru al unui grup vocal studențesc, am cântat acolo de câteva ori și am ascultat, cu trăire intensă, panegiricul înălțător rostit de unul dintre profesorii noștri despre mitropolitul Șaguna. Manifestarea se încheia totdeauna cu intonarea imnului funebru „Da, Andrei, tu n-ai murit", compus de către preotul profesor și reputatul om de cultură, Zaharia Boiu, în anul 1873, pentru înmormântarea mentorului său și așezat pe portativ de preotul profesor Dimitrie Cunțan. Simțămintele pe care le-am trăit atunci și nu m-au părăsit niciodată au fost acelea că noi nu cinstim doar o personalitate de excepție a Bisericii și a obiditului popor transilvănean, ci pomenim un ierarh înveșmântat în haina sfințeniei, un om ales de Dumnezeu să lupte pentru drepturile păstoriților săi și să-i lumineze prin credință și cultură. Devenind truditor la catedră și slujitor la altarul Bisericii bănățene, am constatat, cu bucurie, că mitropolitul Andrei Șaguna era cinstit cu multă evlavie în Banatul de munte și de câmpie, aici incluzându-i și pe frații ortodocși români trăitori în Serbia.

Mitropolitul Nicolae Corneanu a scris și a vorbit adesea despre „tradiția șaguniană" a Banatului. Chipul sfântului mitropolit Andrei, zugrăvit pe tronurile arhierești ale multor biserici din zona Oraviței, începând cu anul 1868, confirmă opinia mitropolitului Nicolae. De altfel, Andrei Șaguna a poposit în mai multe rânduri la Oravița, unde locuia mătușa sa, Alexandra Șaguna.

Cu gândul la legăturile de suflet ale mitropolitului Andrei cu preoții, intelectualii și credincioșii bănățeni, pe care i-a oblăduit sub omoforul său și cărora le trimitea „Telegraful român", am primit cu bucurie vestea canonizării sale și am solicitat un fragment din sfintele sale moaște pentru biserica „Nașterea Maicii Domnului", a parohiei Timișoara Iosefin.

Solicitarea noastră a primit binecuvântarea Părintelui Patriarh Daniel și, prin purtarea de grijă a Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioan și bunăvoința Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Laurențiu al Ardealului, la 10 mai 2014, am avut negrăita bucurie de a primi acest dar de sfințenie. În semn de aleasă cinstire, icoana sfântului mitropolit Andrei a fost pictată în interiorul bisericii și pe fațada exterioară a acesteia. Știind ca tânărul Anastasie Șaguna, absolvent de filosofie la Budapesta, a studiat Teologia la Vârșeț și Carloviț, unde a fost și profesor, că a fost tuns în monahism, cu numele de Andrei, la mănăstirea Kovilj, în anul 1833, apoi a devenit ieromonah, arhimandrit și stareț al mănăstirii Hopovo, secretar al Consistoriului eparhial (Consiliului) și asesor (consilier) al mitropoliei de Carloviț, de mulți ani mi-am dorit să ajung în locurile unde viitorul ierarh s-a pregătit, vreme de zece ani, pentru misiunea de păstorire a credincioșilor ardeleni și bănățeni și de restaurare a Mitropoliei Ardealului.

Din pricina multelor îndatoriri ori poate și a faptului că adeseori suntem tentați a ne îndrepta pașii către locuri mai îndepărtate, neglijând frumusețile care ne înconjoară, am amânat mereu vizita la Carloviț și în împrejurimile sale. Dorința mi-a fost împlinită însă cu ceva timp în urmă

când, împreună cu preotul Eugen Babescu și cu părintele vicar Emanuel Tăpălagă al Episcopiei Dacia Felix și parohul românilor ortodocși din Sânmihai (Lokve), am început pelerinajul nostru spiritual pe urmele sfântului mitropolit Andrei Șaguna.

Primul popas al acestei zile de neuitat l-am făcut la Seminarul teologic „Sfântul Arsenie din Srem", Carloviț, înființat în anul 1794. La această școală, unde au studiat mulți tineri români, a fost profesor și sfântul Andrei Șaguna. Impunătoarea clădire a seminarului adăpostește săli spațioase de clasă, în care studiază 120 de tineri, biblioteca, capela pentru slujire și practică liturgică, precum și birourile. Seminariștii poartă vestă teologică și locuiesc în internat, ca pe vremea sfântului Andrei, tradiție statornicită și la celelalte două seminarii din Banat: Vârșeț și Caransebeș.

În imediata apropiere a seminarului se află sediul monumental al mitropoliei sârbe de Srem, ridicată la rangul de patriarhie, în 1848-1849, sub jurisdicția căreia se aflau românii și românii ortodocși din Ardeal și Banat. Pășim cu sfială în incinta acestei clădiri, gândindu-ne că aici a activat ca secretar și consilier sfântul Andrei. Ne închinăm în capela „Sfântul Dimitrie", vizităm sălile mari, împodobite cu icoane, cărți bisericești și vechi obiecte de cult, având sentimentul că am pătruns într-o altă lume, cea în care s-a nevoit viitorul mitropolit al Ardealului.

Lângă reședința mitropolitană se află catedrala „Sfântul Nicolae", ridicată în secolul al XVIII-lea, în stil baroc, care domină orașul cu cele două turle ale sale. În sfântul lăcaș admirăm iconostasul aurit, icoana Maicii Domnului cu Pruncul, pictată în secolul al XIV-lea, de artiști necunoscuți și minunatele vitralii lucrate de meșteri germani. În biserică se află și racla cu o parte din moaștele sfântului Arsenie, ucenic al sfântului Sava, ocrotitorul Serbiei.

De la Carloviț ne îndreptăm spre Fruska Gora, zonă frumoasă de dealuri, acoperită cu vegetație. În secolele trecute, aici existau 35 de mănăstiri, fapt pentru care ținutul a fost denumit „Athosul Serbiei". Astăzi mai sunt însă doar 17, între care și mănăstirea Hopovo. Acest așezământ monahal, ridicat în secolul al XVI-lea, este o adevărată fortăreață, construită pentru a-i apăra pe monahi de atacurile dușmanilor.

Sfântul Andrei Șaguna a găsit în această mănăstire, cu rânduială athonită, liniștea necesară rugăciunii, contemplației și studiului, biblioteca fiind înzestrată cu multe cărți. Cu gândul la clipele trăite de tânărul monah Andrei în această frumoasă biserică, ne lăsăm purtați pe aripile rugăciunii si ne închinăm la racla în care se află moaștele sfântului mucenic Teodor Tiron. Din păcate, acest important așezământ monahal și cultural a fost incendiat de ustași (extremiști sârbi) în anii celui de-al doilea Război Mondial, icoanele și obiectele de cult fiind furate ori distruse, iar biblioteca devastată. De aceea, în această mănăstire nu se mai păstrează documente despre viețuirea sfântului mitropolit Andrei.

Ziua noastră de pelerinaj „se pleacă spre seară", așa încât ne grăbim să ne închinăm în biserica mănăstirii Grgeteg, construită la sfârșitul secolului al XIV-lea. Împodobită cu fresce minunate și biserica aceasta este o adevărată oază de isihie, viețuitorii dornici de

cunoaștere având la dispoziție și o bibliotecă bogată.

La finalul acestei zile minunate, ne îndreptăm spre mănăstirea Kruședol, așezământ impunător, cu aspect de cetate, ctitorită în anii 1509-1514. În anul 1708 a fost transformată în reședință mitropolitană. Aici sunt înmormântați oameni de seamă ai Serbiei, clerici și mireni deopotrivă. Cu mare bucurie aflăm că mănăstirea aceasta a fost ridicată și cu ajutorul daniilor oferite de către sfântul voievod Neagoe Basarab, domn al Țării Românești (1512-1521).

Încheiem periplul nostru misionar cu gândul că, aici, pe pământul fertil al Banatului istoric s-a format sfântul mitropolit Andrei Șaguna, pentru a deveni restauratorul Mitropoliei Ardealului, ctitorul inegalabil al atâtor așezăminte bisericești, culturale, școlare și luptătorul neîntrecut pentru drepturile românilor din Ardeal și Banat.

Mulțumind bunului Dumnezeu pentru bucuriile inefabile ale acestei zile, îl rugăm pe sfântul mitropolit Andrei să vegheze din ceruri asupra Bisericii și a poporului nostru.

PREOTUL ORTODOX BORIS ȚURCANU (1911-1995), VICTIMĂ A REGIMULUI COMUNIST

Prof. dr. Dumitru Tomoni

S-a născut în 28 iulie 1911 în comuna Volcineț, jud. Hotin, în familia unui învățător sătesc. A urmat studii teologice la Seminarul Teologic din Edineț (1929) și la Facultatea de Teologie din Cernăuți (1934) și cursuri de îndrumare preoțească la Arad (1951). Fiind lipsit de mijloace financiare, a fost hirotonit la cerere preot, la 8 februarie 1932 și numit la parohia Târgu Otaci, județul Soroca, unde a slujit de la 1 martie 1932, până la 24 septembrie 1940.

După cedarea Basarabiei, preotul Boris Țurcanu a optat pentru cetățenia română și pentru evacuarea în România, dar pentru că nu a ajuns la timp la punctul de frontieră de la Ungheni, a trebuit să solicite aprobare de repatriere de la Comisia din Chișinău.

După ce s-a repatriat, a fost triat la punctul Buzău și repartizat preot în Murgești (24.09.1940-30.09.1940), apoi preot ajutător în comuna Buda, județul Râmnicu Sărat, unde a funcționat până la 1 august 1941, când a fost obligat, în condițiile eliberării Basarabiei ca, „în timpul cel mai scurt", să se reîntoarcă la postul ocupat la 28 iunie 1940, adică la Târgu Otaci. Fiind numit din oficiu preot misionar, la solicitarea Patriarhiei Române a oficiat slujbe religioase și în Transnistria[1], în unele satele aflate dincolo de Nistru, peste care s-a construit un pod special, având un permis special de trecere, „vizat și controlat de fiecare dată".

A funcționat în parohia Târgu Otaci până la 1 decembrie 1943, când a fost transferat la Episcopia Hotinului, de unde, la 20 martie 1944 a fost evacuat la Caransebeș, unde a funcționat ca și consilier referent până la 1 septembrie 1945, când a fost transferat la Lugoj.

Chiar dacă a evitat mult timp să se implice în viața politică, ocupându-se „exclusiv de probleme religioase, culturale și morale", în 1947 s-a înscris în organizația lugojeană a Frontul Plugarilor, și, conform autobiografiei redactate în 28 iunie 1951 și aflate în dosarul de rețea de la Consiliul Național Pentru Studierea Arhivelor Securității, în unele situații și-a depășit statutul de îndrumător al tuturor credincioșilor, îndeplinindu-și „datoriile de membru" de partid. Astfel, cu ocazia înlăturării regelui Mihai și proclamării Republicii Populare Române, slujind la Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului", „a explicat importanța actului istoric, de pe amvonul bisericesc"; s-a implicat în campania electorală din 1948 pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională și pentru votarea primei Constituții comuniste și a făcut propagandă în favoarea „regimului de democrație populară"[2].

În ciuda acestor acțiuni favorabile regimului comunist, în baza unor denunțuri, în 22 decembrie 1948 Direcția Regională a Securității Poporului Timișoara a cerut Serviciului Județean de Securitate a Poporului Severin să-l rețină pe preotul Boris

1 Arhiva Consiliului Național Pentru Studierea Arhivelor Securității (ACNSAS), *Fond Rețea*, dosar 377556, f. 4

2 *Ibidem*, f. 8

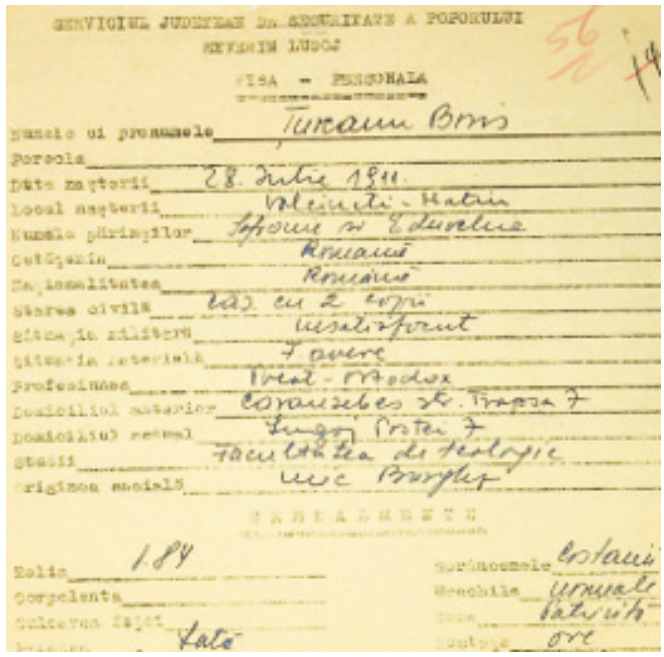
Țurcanu. În baza acestui ordin, în ziua de Crăciun a anului 1948, preotul a fost reținut de Securitatea din Lugoj[3]. Abia în 14 iunie1949, DRSP Timișoara trimite o notă informativă Securității din Lugoj pentru cercetarea preotului, „acuzat de faptul că în timpul ocupației româno-germane în Basarabia, acesta ar fi avut strânse legături cu organele Jandarmeriei Române de la care primea misiuni speciale și cărora le preda cetățeni sovietici, membri ai Partidului Comunist, ducând și o propagandă antisovietică".

Prin declarațiile date, Țurcanu a recunoscut că a slujit o lungă perioadă de timp la parohia Târgu Otaci din județul Soroca, dar a negat orice legătură cu autoritățile militare și organele jandarmerești, cu excepția misiunilor oficiale religioase și misionare. Mai mult, nu a depus nicio „activitate sau acțiune de oprimare sau teroare, de pe urma cărora populația să fi suferit anumite consecințe din partea autorităților româno-germane" din perioada respectivă.

În dosarul de cercetare a preotului mai figurează și alte nouă declarații date de foști preoți misionari sau persoane cu care preotul a interacționat în perioada anilor 1940-1944, din care rezultă că niciunul nu a putut preciza legăturile „cu autoritățile jandarmerești și militare din com. Otaci, precum nici faptul că populația din acea comună ar fi avut de suferit în urma activității depuse de acest preot în comuna respectivă în perioada războiului antisovietic[4].

În baza acestor declarații, și pentru că nu au putut fi identificați foștii șefi ai postului de jandarmi din Otaci, în 11 iulie 1950, maiorul Kling Zoltan[5], șeful Securității Lugoj a propus punerea în libertate a lui Țurcanu.

Preotul a fost eliberat abia la 18 septembrie 1950, după un an șapte luni și 17 zile, și după ce a semnat, „nesilit de nimeni", un angajament cu Securitatea din Lugoj, devenind informator cu numele conspirativ „Hanu Petru". Țurcanu se angaja să

furnizeze „tot felul de informațiuni Securității Poporului Lugoj", să nu divulge colaborarea și să nu vorbească despre perioada detenției administrative: „Acest secret încredințat, precum și cele văzute la sediul Securității pe timpul cât am fost reținut, mă oblig a nu divulga nimănui[6]". În aceeași zi și-a reluat activitatea la biserica din Lugoj.

În ciuda așteptărilor Securității[7], informațiile livrate de Țurcanu au fost irelevante, rezumându-se la denunțarea practicilor „de misticism cu vedenii" ale unui preot local și la „simple sesizări despre ședințele oficiale pe linie de culte ce se țineau cu împuternicitul cultelor pe raion". Mai mult, din două note informative furnizate de agentul „Universu Mihai", a rezultat că preotul a fost deconspirat.

De aceea, la 4 aprilie 1956 Serviciul Raional de Securitate Lugoj a propus „abandonarea informatorului calificat Țurcanu Boris, cu numele conspirativ «Hanu Petru», din problema cultului ortodox", deoarece „în tot decursul muncii...nu a furnizat nici un material informativ care să prezinte interes pentru organele noastre".

În 1962 a primit distincția de iconom stavrofor din partea Arhiepiscopiei Timișoarei și Caransebeșului, iar la 30 septembrie 1975 s-a pensionat[8].

Preotul Boris Țurcanu a trecut la cele veșnice în ziua de 7 august 1995 la vârsta de 84 de ani, fiind înmormântat în cimitirul ortodox din Lugoj[9].

3 ACNSAS, *Fond Informativ*, dosar 1035137, vol. 1, f. 144
4 *Ibidem,* f. 148
5 Zoltan Kling (1912-1970). Născut în Timișoara, Kling a lucrat ca geamgiu în diverse întreprinderi din Reșița și Lugoj înainte de a fi recrutat în Poliție în anul 1945. La înființarea Securității, a primit gradul de maior și funcția de șef al Serviciului de Securitate Lugoj. În perioada anilor 1948-1950, Kling s-a făcut remarcat prin zelul deosebit și duritatea de care a dat dovadă în combaterea și reprimarea organizațiilor anticomuniste care au activat în zona Banatului Montan. A participat la execuțiile extrajudiciare săvârșite în pădurile din împrejurimile Lugojului, în care, la 2 august 1949, au fost asasinați șapte deținuți politici din Lotul Spiru Blănaru, iar în 10 martie 1950 au fost împușcați 16 deținuți politici dobrogeni judecați în Lotul Babadag.

6 ACNSAS, *Fond Rețea*, dosar 377556, f. 6
7 Într-o caracterizare a Securității se consemna: „Este un element inteligent, cu capacitate, fricos, nu are vicii, se bucură de popularitate în rândurile populației".
8 Arhiva Mitropoliei Banatului, Dosar Boris Țurcanu, (nepaginat).
9 „Învierea", an. VI, nr. 16 din 15 august 1995, p. 4

COPIII ȘI LIBERTATEA ÎN ERA DIGITALĂ

Pr. Marian Pîrvu

Există o imagine care a devenit atât de obișnuită, încât aproape nu o mai observăm: la masă, în mașină, în parc, în sala de așteptare, uneori chiar și atunci când familia se află împreună, fiecare privește spre propriul ecran. Copilul privește un filmuleț, adolescentul urmărește rețelele sociale, iar părintele răspunde la mesaje. Suntem unii lângă alții și, totuși, atenția noastră se află în altă parte. Tehnologia ne-a oferit posibilități extraordinare și ar fi nedrept să le negăm, însă tocmai pentru că aceste instrumente au devenit atât de puternice trebuie să ne întrebăm cu seriozitate dacă noi le mai folosim sau dacă, încet și aproape neobservat, ele au început să ne folosească pe noi.

Pentru copiii de astăzi, lumea digitală nu mai este o noutate, ci mediul firesc în care cresc. Ei nu au cunoscut o lume fără internet, videoclipuri la cerere, jocuri online și acces instantaneu la aproape orice informație. Tocmai de aceea, răspunsul adulților nu poate fi simpla nostalgie după copilăria de altădată și nici interdicția rostită nervos: „Lasă telefonul!”. Copilul are nevoie să înțeleagă de ce trebuie să existe o măsură, iar înainte de toate are nevoie să vadă această măsură în viața părinților săi. Nu putem cere unui copil să stea departe de ecran dacă, atunci când ne vorbește, noi continuăm să privim telefonul.

Pericolul nu începe atunci când copilul folosește tehnologia, ci atunci când nu mai poate să se desprindă de ea. Atunci când masa nu mai poate fi luată fără un filmuleț, când seara se prelungește în pat cu telefonul în mână, când orice clipă de plictiseală trebuie umplută imediat, când jocul în aer liber, lectura, conversația sau rugăciunea par prea lente, este nevoie de atenție. Mintea copilului se obișnuiește ușor cu succesiunea rapidă de imagini și recompense, iar lumea reală, care cere răbdare, efort și așteptare, poate începe să pară neinteresantă. Școala simte deja această schimbare: profesorul trebuie să păstreze atenția unor elevi obișnuiți să schimbe conținutul printr-o simplă mișcare a degetului.

Aici apare o responsabilitate comună și anume, părinții nu pot lăsa întreaga problemă în seama școlii, profesorii nu o pot rezolva fără sprijinul familiei, iar Biserica nu poate rămâne în afara unei realități care atinge atât de profund libertatea și viața lăuntrică a omului. Avem nevoie de aceeași direcție: limite clare și explicate, timp real petrecut împreună, mișcare, lectură, joc, activități în comunitate și perioade în care telefonul să nu fie prezent. Uneori, o regulă atât de simplă precum masa fără telefoane poate deveni începutul unei schimbări importante, pentru că redă familiei ceea ce tehnologia îi ia adesea fără zgomot: privirea, conversația și prezența.

Profesorilor le revine, la rândul lor, o misiune care depășește transmiterea informației. Într-o vreme în care orice elev poate primi în câteva secunde un răspuns de la un motor de căutare sau de la un sistem de inteligență artificială, școala trebuie să îl învețe ceva mai important decât găsirea răspunsului: să gândească, să verifice, să aibă răbdare, să distingă adevărul de fals și folositorul de inutil. Educația digitală nu înseamnă doar să știm să utilizăm un dispozitiv, ci să știm când să îl închidem. Un elev care poate folosi tehnologia, dar nu își mai poate controla atenția, nu este pe deplin stăpân pe instrumentul pe care îl are în mână.

Iar vouă, copiilor și tinerilor, trebuie să vă spunem ceva fără teamă și fără ton moralizator: telefonul nu este dușmanul vostru. Nici jocurile, nici internetul și nici tehnologia nu sunt rele prin ele însele. Dar libertatea voastră este prea prețioasă pentru a fi cedată unui ecran. Încercați din când în când să vă întrebați: pot să las telefonul deoparte fără să mă neliniștesc? Pot să stau o oră cu familia fără să îl verific? Pot să citesc câteva pagini, să mă rog, să ies cu un prieten sau să mă plimb fără să simt nevoia de a vedea ce s-a mai întâmplat online? Dacă răspunsul devine tot mai greu, nu este motiv de rușine, ci un semnal că libertatea trebuie exersată din nou.

Ortodoxia are un cuvânt extraordinar de actual, din această perspectivă, al Sfântului Apostol Pavel care spune: „Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva” (I Corinteni 6, 12). În această propoziție se află poate una dintre cele mai potrivite reguli pentru viața digitală. Întrebarea creștinului nu este numai dacă un lucru este permis, ci dacă acel lucru începe să îl stăpânească. Sfinții Părinți au numit trezvie această grijă pentru minte și inimă, această capacitate de a observa ce intră în noi și ce ajunge să ne conducă. Ei nu au cunoscut smartphone-ul, dar au cunoscut foarte bine lupta omului cu împrăștierea, obișnuința și patima.

Sfânta Biserică poate răspunde acestei provocări nu prin condamnări, ci prin viață. Copilul care participă la o tabără, la un cerc de pictură, la o acțiune caritabilă, la un pelerinaj sau la o activitate în care lucrează și se bucură împreună cu alții descoperă că lumea reală poate fi mai bogată decât cea de pe ecran. În rugăciune învață liniștea, în slujbă învață răbdarea, în comunitate învață să privească un chip, nu un profil, iar prin slujirea aproapelui înțelege că valoarea omului nu se măsoară în aprecieri, urmăritori sau vizualizări.

Nu avem nevoie să creștem o generație speriată de tehnologie, ci una care să o stăpânească. Copiii noștri vor trăi într-o lume în care inteligența artificială, realitatea virtuală și alte tehnologii pe care astăzi abia le intuim vor fi obișnuite. Nu îi putem pregăti pentru această lume ascunzându-le dispozitivele la nesfârșit, ci formând în ei discernământul, caracterul și puterea de a spune „ajunge”. Viitorul nu va aparține doar celor care știu să folosească tehnologia, ci mai ales celor care, folosind-o, reușesc să rămână oameni.

Poate că primul pas este mai simplu decât credem. Să avem în fiecare zi un timp în care telefonul este lăsat deoparte, să mâncăm împreună și să ne privim; să ne ascultăm copiii înainte de a le controla dispozitivele; să le oferim alternative înainte de a le impune interdicții; să redescoperim plimbarea, cartea, sportul, lucrul făcut împreună, biserica și rugăciunea. Și, mai ales, să le arătăm prin propria viață că există o bucurie care nu are nevoie de baterie, semnal sau internet.

Omul nu a fost creat pentru a trăi cu privirea permanent coborâtă spre un ecran. A fost creat pentru întâlnire, pentru comuniune, pentru iubire și pentru Dumnezeu. De aceea, marea provocare a generației noastre nu este să alegem între tehnologie și credință, ci să învățăm să punem tehnologia la locul ei, astfel încât ea să rămână slujitoare, nu stăpână. Să îi învățăm pe copii să ridice privirea: către părinți, către profesori, către prieteni, către frumusețea lumii și, mai presus de toate, către Dumnezeu. În această ridicare a privirii începe, poate, una dintre cele mai importante forme de libertate pe care suntem chemați să le apărăm astăzi.

RECUNOAȘTERE PENTRU SLUJIREA BISERICII ȘI A COMUNITĂȚII: IPS IOAN, CETĂȚEAN DE ONOARE AL TIMIȘOAREI

Cu prilejul Zilei Timișoarei, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan Selejan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, s-a numărat printre cele șase personalități cărora le-a fost conferit titlul de Cetățean de Onoare al municipiului, în cadrul ședinței festive a Consiliului Local, desfășurate în seara zilei de luni, 3 august, la Filarmonica Banatul.

Manifestarea a debutat prin intonarea Imnului Național al României și a Imnului Europei, după care au fost prezentate personalitățile cărora le-a fost conferit titlul de Cetățean de Onoare al municipiului Timișoara.

La gală au participat Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, părintele Timotei Anișorac, vicar eparhial, părinții consilieri de la Centrul eparhial, alături de oficialități locale și județene, reprezentanți ai mediului universitar, ai presei și numeroși invitați.

Distincția de Cetățean de Onoare al municipiului Timișoara i-a fost înmânată Chiriarhului Banatului de primarul Dominic Fritz, ca recunoaștere a activității desfășurate în ultimul deceniu la conducerea Arhiepiscopiei Timișoarei și a Mitropoliei Banatului, perioadă marcată de numeroase proiecte sociale, educaționale, culturale și filantropice dedicate comunității bănățene.

Laudatio: o viață în slujba Bisericii și a comunității

Laudatio dedicată Înaltpreasfinției Sale a fost rostită de acad. prof. univ. dr. emerit Ioan Păun Otiman, care a prezentat principalele repere ale vieții și slujirii Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, de la originile sale bihorene și formarea în domeniile tehnic și teologic până la activitatea misionară desfășurată peste hotare. Totodată, academicianul a evidențiat lucrarea pastorală și misionară desfășurată ca episcop al Covasnei și Harghitei, unde a contribuit la renașterea vieții bisericești prin reconstruirea unor lăcașuri de cult, precum și activitatea desfășurată începând cu anul 2014, în fruntea Mitropoliei Banatului.

„Acordarea titlului de Cetățean de Onoare Înaltpreasfinției Sale reprezintă o recunoaștere firească a unei vieți așezate, trăite cu smerenie, dăruire și dragoste creștinească, în slujirea semenilor, a Bisericii, a orașului nostru și a valorilor sale creștine și naționale”, a afirmat acad. Ioan Păun Otiman.

În discursul său, acesta a subliniat că Părintele Mitropolit Ioan este recunoscut nu doar ca lider al Bisericii, ci și ca un autentic părinte al comunității timișorene.

„Înaltpreasfinția Sa a devenit mai mult decât un lider religios al Timișoarei. A devenit un adevărat părinte duhovnicesc al cetății noastre. Într-un oraș multicultural, multietnic și pluriconfesional cum este Timișoara, Părintele Mitropolit Ioan a cultivat aceste valori prin dialog, deschidere și respect reciproc.”

De asemenea, a fost evidențiată implicarea constantă a ierarhului în sprijinirea persoanelor aflate în dificultate, a spitalelor, cantinelor sociale și a familiilor nevoiașe.

„Părintele nostru Mitropolit nu de puține ori își lasă frumoasele veșminte liturgice pentru a îmbrăca haina simplă, coborând în stradă și ajutând așezămintele sociale cu medicamente, alimente, haine, aparatură și materiale medicale. Își sărbătorește onomastica și zilele de sărbătoare nu la Mitropolie, ci alături de oamenii străzii, în penitenciar sau la spital.”

Acad. Ioan Păun Otiman a evidențiat și contribuția Înaltpreasfinției Sale la viața academică și culturală a orașului.

„Înaltpreasfinția Sa este implicat activ în viața academică și culturală a Timișoarei. A consolidat

parteneriatul dintre Biserică, filiala Academiei Române, universități, școli și instituțiile de cultură, a promovat neobosit educația religios-morală a tinerilor și păstrarea patrimoniului spiritual național, publicând numeroase volume, studii, articole, prefețe și conferințe."

Distincții pentru personalitățile care au marcat viața Timișoarei

Alături de Chiriarhul Banatului, titlul de Cetățean de Onoare al Timișoarei a fost conferit profesorului Vladimir Tismăneanu, jurnalistei Brîndușa Armanca, fondatoarei Fundației „Pentru Voi" – Laila Onu –, omului de televiziune Virgil Ianțu și Elisabetei Moldovan, promotoare a drepturilor persoanelor cu dizabilități.

Un mesaj despre slujire și responsabilitate

În cuvântul rostit după primirea titlului de Cetățean de Onoare al Municipiului Timișoara, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan a mulțumit lui Dumnezeu și comunității timișorene pentru această distincție, evocând cu emoție anii tinereții, când, aflat în Banat în timpul vacanțelor, privea Catedrala Mitropolitană fără să își imagineze că va ajunge să slujească aici ca mitropolit.

Mitropolitul Banatului a subliniat că lucrarea Bisericii trebuie măsurată prin fapte și prin grija față de cei aflați în suferință. În acest context, a amintit demersurile întreprinse pentru transformarea fostului spital abandonat de pe Calea Torontalului în viitorul Institut Regional de Oncologie, pe care l-a numit „o catedrală a suferinței", menită să devină totodată un loc al speranței și al vindecării.

„Unul dintre primele gânduri pe care le-am avut după ce am venit aici a fost legat de faptul că am aflat că principalul ctitor și promotor al construirii Catedralei Mitropolitane a fost tot un bihorean, în jurul anului 1936. Atunci mi-am spus: dacă un bihorean a avut inițiativa ridicării acestei catedrale, eu, ca bihorean, ce aș mai putea face pentru Timișoara? Și m-am rugat: «Doamne, ajută-mă să ridic și eu o catedrală a suferinței!». Mă refer la Institutul Oncologic, pe care nădăjduiesc că Dumnezeu și cei care conduc țara vor ajuta să fie construit. Va fi un institut al suferinței, dar, în același timp, și un loc al speranței și al bucuriei pentru toți cei care vor fi tratați acolo."

IPS Ioan: „Să declarăm Timișoara Cetate de Onoare a României"

În cadrul ședinței festive au fost recunoscute contribuțiile remarcabile ale celor distinși în domenii precum viața spirituală, educația, cultura, jurnalismul, cercetarea și activitatea socială.

În cuvântul de mulțumire, Părintele Mitropolit Ioan a declarat: „Eu zic să declarăm astăzi, într-o zi festivă, de bucurie a cetății, Timișoara Cetate de Onoare a României. A fost declarată cetate-martir, dar eu spun să mai adăugăm o stea în aureola acestei cetăți și să o declarăm Cetate de Onoare. Vă declar pe fiecare dintre dumneavoastră cetățeni de onoare ai acestui oraș."

Amintind semnificația istorică a zilei de 3 august, ierarhul a subliniat importanța unirii Banatului cu România:

„Este o zi importantă pentru orașul Timișoara și pentru Banat, pentru că, în urmă cu 107 ani, și această provincie străveche, dacică și românească s-a unit cu trupul țării întregite. România a fost cu adevărat Mare abia după 3 august 1919. Banatul a fost ultima provincie care s-a unit cu Țara, deși bănățenii au fost prezenți la Alba Iulia. Împrejurările internaționale și interesele statelor din jur au făcut să mai așteptăm. Însă dorința și voința bănățenilor au fost mai puternice decât planurile vecinilor noștri, iar astfel am ajuns în Sfânta Românie."

Momente artistice și premii pentru excelență

Momentele de decernare a distincțiilor au fost completate de un intermezzo muzical susținut de David Mardan, elev în clasa a VIII-a la Liceul de Artă „Ion Vidu" din Timișoara, laureat al numeroase concursuri și olimpiade naționale și internaționale. Tânărul pianist a interpretat „Toccata" din *Suita nr. 2 pentru pian* de George Enescu.

Au urmat momente dedicate recunoașterii performanței în educație și cercetare. Au fost premiate Alexia Andrașoni, fiica părintelui protopop Caius Andrașoni și singura absolventă din municipiu care a obținut media 10 la examenul de bacalaureat, precum și echipa de robotică CyberMoon a Colegiului Național „C.D. Loga", recompensată pentru rezultatele remarcabile obținute la competițiile internaționale.

La finalul ceremoniei, organizatorii au transmis un mesaj dedicat tuturor laureaților:

„Să ne amintim pentru totdeauna că libertatea, unitatea și demnitatea nu sunt doar în paginile de istorie, ci valori pe care avem datoria să le cinstim și să le transmitem mai departe. Le adresăm încă o dată felicitări Cetățenilor de Onoare ai municipiului Timișoara și le mulțumim pentru contribuția adusă la prestigiul și dezvoltarea orașului nostru."

STIHURI

Privim spre cer cu toții, dar cerul tace rece,
Ne-am risipit zidiri uitate-n chihlimbar,
Iar timpul, ca un lacom zaraf de ani și har,
Permite ritmul clădit în calendar...

Pământul mut își plânge zidită temelia,
Ne-am îmbrăcat amar în calde amăgiri;
Suntem doar cioburi strânse din alte amintiri
Și am uitat cum este pictată veșnicia.

Vorbim deodată toți, dar este gheață-n grai,
Iar strigătul curat nu-și află altă cale;
Trecem parcă orbi prin propria noastră vale,
Spre ultimul apus ce-a fost menit în Rai.

La geamul spart și stins al eului sihastru,
Ce stă să se închidă sinistru peste noi,
Ne prăbușim adesea în propriul nost' noroi,
Privind trecutul antic și vechiul cer albastru.

Iar stihul rugilor cernite din visele promise
Adânc sapă neliniști, ajunse pân' la os,
Am dat ce-a fost mai pur și ce-a fost luminos
Pe un minut din gloria vechilor premise.

Pr. Dan D. Gîrjoabă

DRUM...

De-o parte întuneric... lumină de o parte...
Nesigură e calea... învăț s-o intuiesc -
De câteva decenii... pe dumul meu trăiesc...
În lumi în care totul se-mparte și desparte...

Lumină și-ntuneric... în jur și-n miezul meu -
În suflet am clădit... de-o vreme... un altar -
Prin el răzbat cumva... în lumi făr-de hotar...
Și tot prin el mă simt, sub cer... cu DUMNEZEU.

Trăind... fărâmă sunt în multul necuprins -
O viață pe pământ... un dram de efemer...
De unde vin... spre unde... între pământ și cer?...
E vară pentru mulți... în timpul meu... a nins...

E iarnă pentru mine... va ninge mai departe...
Au fost și primăveri... și toamne am trăit...
Din iarnă... unde merg?... De unde am venit?...
De-o parte întuneric... lumină de o parte...

Teona Scopos

O NOUĂ BISERICĂ PENTRU COMUNITATEA DIN RONAȚ

Comunitatea ortodoxă din cartierul timișorean Ronaț se află în plin proces de construire a unui nou locaș de cult. Lucrările la noua biserică parohială, coordonate de preotul paroh Timotei Sbera și de preotul Marius Mircia, au început să prindă contur.

După ce, anul trecut, a fost turnată fundația viitoarei biserici, în luna august au fost demarate lucrările de ridicare a zidurilor din cărămidă. Noua construcție se înalță astfel treptat, marcând o etapă importantă în realizarea acestui proiect așteptat de întreaga comunitate.

Construirea unei noi biserici este necesară ca urmare a numărului mare de credincioși din cartierul Ronaț, locașul de cult existent devenind neîncăpător pentru participarea credincioșilor la sfintele slujbe și la celelalte activități ale parohiei.

Acest proiect este susținut de comunitatea parohială și beneficiază de sprijinul Arhiepiscopiei Timișoarei, prin Sectorul Patrimoniu și Construcții Bisericești.

ȘCOALĂ DE VARĂ LA SÂNMIHAIU ROMÂN

În primele zile ale lunii iulie, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, în Parohia Sânmihaiu Român din cadrul Protopopiatului Ortodox Român Timișoara I a avut loc un eveniment cultural-recreativ destinat copiilor, intitulat „Școala de vară – Hristos în mijlocul nostru”, ajuns la cea de-a șasea ediție. Organizatorii acestei acțiuni culturale au fost Protopopiatul Timișoara I și Parohia Sânmihaiu Român, în colaborare cu Primăria Sânmihaiu Român, care a inclus evenimentul și în agenda culturală a comunei.

Manifestarea a debutat cu un moment de rugăciune în biserica parohială cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Sânmihaiu Român, urmat de festivitatea de deschidere, moderată de părintele Zaharia Pereș, protopopul Protopopiatului Timișoara I, și de părintele Cristian Păiș, consilier eparhial în cadrul Sectorului învățământ și activități cu tineretul. Acesta din urmă a transmis binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, precum și gândurile de bine ale Preasfințitului Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei.

A fost prezentat și numărul 70 al revistei parohiale „Anghelos”, de către coordonatorul

acesteia, pr. dr. Dan D. Gârjoabă, într-o nouă formulă editorială, cu un conținut îmbogățit și o grafică modernizată, adaptată profilului unui periodic cultural și spiritual de ținută.

La această ediție a școlii de vară au participat 50 de copii din parohiile Sânmihaiu Român, Sânmihaiu German, Utvin și Timișoara. Atmosfera de vacanță a fost completată de atelierele de artă și pictură pe sticlă, coordonate de prof. Suzana Hlușcu, precum și de activitatea în aer liber cu tema „Vânătoarea de comori”, susținută de prof. Nicoleta Durlă și prof. Maria Heitz.

La fel de apreciată a fost și lecția de religie cu temele „Despre virtuțile creștine” și „Sfântul Voievod Ștefan cel Mare”, susținută de prof. Adina Albai, de la Parohia Sânmihaiu German.

ȘCOALA DE VARĂ „SEMINȚE DE BINE PENTRU SUFLET”, LA MĂNĂSTIREA PARTOȘ

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, în perioada 2–5 iulie 2026, la Mănăstirea „Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș”, s-a desfășurat cea de-a XI-a ediție a Școlii de Vară, având ca temă „Semințe de bine pentru suflet”.

Organizată în parteneriat cu Asociația Semper Agape și Școala Gimnazială „Ing. Anghel Saligny” din Banloc, activitatea a reunit 70 de copii, 15 cadre didactice și 8 tineri voluntari, care au petrecut împreună patru zile de formare duhovnicească, educație și recreere, într-un cadru binecuvântat de rugăciune și comuniune.

Programul școlii de vară a fost construit în jurul valorilor fundamentale: prietenia, curajul, bunătatea și recunoștința, respectiv bucuria și mulțumirea, fiecare zi fiind dedicată descoperirii și cultivării uneia dintre acestea prin activități interactive și experiențe formative.

Copiii au participat la ateliere creative și educative, jocuri și competiții sportive, activități de echipă, momente de rugăciune și pricesne, precum și la acțiuni de responsabilizare privind ocrotirea creației lui Dumnezeu și respectul față de mediul înconjurător. Toate activitățile au urmărit dezvoltarea spiritului de colaborare, a responsabilității, a creativității și a valorilor creștine, într-o atmosferă de bucurie și prietenie.

TABĂRA NAȚIONALĂ „TRADIȚIE ȘI NOUTATE" 2026

În perioada 29 iunie – 4 iulie 2026, stațiunea Moneasa (jud. Arad) a găzduit cea de-a VIII-a ediție a Taberei Naționale „Tradiție și Noutate", proiect educațional și duhovnicesc organizat anual cu binecuvântarea Patriarhiei Române. În fiecare dintre cele șase mitropolii ale țării, organizarea taberei revine, prin rotație, unei eparhii, iar în acest an gazda evenimentului a fost Arhiepiscopia Aradului.

În Arhiepiscopia Timișoarei, tinerele Sara Bianca Dan și Oana Benec, au participat, alături de ceilalți tineri veniți din întreaga țară, la un program de rugăciune, formare, dialog și comuniune.

Tabăra a debutat prin participarea la slujba de Te Deum oficiată în Catedrala Arhiepiscopală din Arad, după care participanții s-au deplasat în stațiunea Moneasa. Pe parcursul celor șase zile, tinerii au luat parte la ateliere tematice, activități sportive și recreative, conferințe, workshopuri dedicate familiei creștine, seri culturale și momente de rugăciune, precum și la un pelerinaj la mănăstirile Feredeu, Gai și Hodoș-Bodrog. Un moment deosebit al taberei l-a constituit participarea la Sfânta Liturghie și împărtășirea cu Sfintele Taine, experiență care a întărit caracterul duhovnicesc al întâlnirii.

ȘCOALĂ DE VARĂ ÎN PAROHIILE BERECUȚA, BIRDA ȘI VOITEG

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, în perioada 2–4 iulie 2026, în parohiile Berecuța, Birda și Voiteg, din Protopopiatul Deta, s-a desfășurat o nouă ediție a Școlii de Vară, proiect educativ și catehetic dedicat copiilor din cele trei comunități, organizat cu implicarea preoților, a cadrelor didactice, a autorităților locale și a numeroșilor voluntari.

Sub genericul „Credință, Educație și Tradiție", programul a fost coordonat de părintele Zoran Milovanov, parohul Parohiei Berecuța, părintele Valentin Bugariu, parohul Parohiei Birda, și părintele Dragan Giorgiev, parohul Parohiei Voiteg, care au pregătit, trei zile de activități menite să ofere copiilor un început de vacanță petrecut în spiritul credinței, al prieteniei și al comuniunii.

Pe parcursul celor trei zile, copiii au descoperit că vacanța poate deveni un timp al creșterii sufletești, al prieteniei și al bucuriei de a fi împreună. Rugăciunea, cateheza, jocul,

activitățile artistice și întâlnirile cu oameni dedicați formării tinerei generații au alcătuit un program echilibrat, prin care valorile creștine au fost transmise într-o manieră atractivă și apropiată de universul copilăriei.

CERC PASTORAL-MISIONAR LA PAROHIA CĂLACEA

Marți, 7 iulie a.c., în Parohia Călacea, din cadrul Protopopiatului Ortodox Român Timișoara I, a avut loc primul cerc pastoral-misionar din acest an, având ca temă „Model de familie creștină contemporană și exemplu de jertfă pentru Hristos”. După slujba de Te Deum, oficiată de părintele Petru Itineanțu de la Parohia Timișoara-Freidorf, în biserica parohială cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Călacea, la care au participat, alături de protopopul locului, preoții din parohiile Orțișoara, Bărăteaz, Sânandrei, Carani, Călacea, Timișoara Nord, Timișoara-Freidorf și Timișoara Dacia, părintele protopop a susținut referatul cu tema „Model de familie creștină contemporană și exemplu de jertfă pentru Hristos”.

ȘCOALA DE VARĂ ÎN PAROHIA „ADORMIREA MAICII DOMNULUI” DIN LUGOJ

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, în perioada 6–10 iulie 2026, Parohia Ortodoxă Română „Adormirea Maicii Domnului”, în colaborare cu Centrul Ortodox pentru Copii „Sf. Nicolae” din Lugoj, a organizat cea de-a V-a ediție a Școlii de Vară, la care au participat peste 150 de copii din Lugoj, cu vârste cuprinse între 4 și 15 ani. În cele patru zile ale Școlii de Vară, programul a cuprins o multitudine de activități educative: rugăciune, pictură, muzică, teatru, sport, jocuri pe diferite tematici, prezentări, metode de supraviețuire, măsuri de acordare a primului ajutor ș.a. Toate acestea au fost bine organizate și desfășurate de către voluntari, cadre didactice și elevi de liceu. La finalul fiecărei zile de activitate, copiilor li s-a oferit masa de prânz, pregătită de personalul Centrului „Sf. Nicolae”.

Școala de Vară pentru copii, organizată în fiecare an, are ca scop promovarea valorilor morale creștine, a artei și a mijloacelor de cunoaștere, care să contribuie la formarea, pentru generațiile viitoare, a unor caractere puternice și a unor valori sănătoase în societate și în lume.

EXAMEN DE LICENȚĂ LA FACULTATEA DE TEOLOGIE

Luni, 13 iulie, s-a desfășurat, la sediul facultății, proba scrisă a examenului de licență la disciplina Teologie dogmatică și simbolică. La aceasta au participat absolvenții promoției 2022–2026, precum și absolvenți ai promoțiilor anterioare.

Subiectul probei a fost „Sfânta Scriptură – alcătuire și semnificație”, iar comisia de examinare i-a declarat admiși pe toți candidații.

Miercuri, 15 iulie, a avut loc susținerea publică a lucrărilor de licență, elaborate sub coordonarea cadrelor didactice ale facultății. În urma evaluării, toți candidații au fost declarați promovați.

După încheierea examenului, în capela facultății a fost oficiată o slujbă de mulțumire de către părintele ierom. lect. dr. Rafael Povîrnaru, duhovnicul facultății, în prezența cadrelor didactice și a noilor absolvenți. Potrivit tradiției Bisericii Ortodoxe Române, aceștia au depus jurământul de credință față de Biserică, ierarhie și instituția de învățământ pe care au absolvit-o.

PESTE 250 DE COPII AU PARTICIPAT LA CEA DE-A V-A EDIȚIE A „TABEREI ORTODOXE A BUCURIEI”

Cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, și cu purtarea de grijă a Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, Mănăstirea Ortodoxă Ucraineană „Sfânta Treime” din Pereu a organizat, în perioada 14–16 iulie 2026, cea de-a V-a ediție a Taberei Ortodoxe a Bucuriei.

La această ediție au participat 250 de copii și tineri din județele Timiș, Arad și Caraș-Severin, români și ucraineni, care au petrecut trei zile într-un cadru de rugăciune, comuniune și prietenie.

Programul taberei a cuprins ateliere de creație, jocuri educative și activități recreative menite să cultive în sufletele copiilor credința, dragostea față de Dumnezeu și față de aproapele, spiritul de echipă și bucuria de a fi împreună.

TABĂRA DE VARĂ „ZILE DE VACANȚĂ ÎN TINDA BISERICII”, LA PAROHIA BUCOVĂȚ

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, Parohia Ortodoxă Bucovăț din Protopopiatul Timișoara II a organizat, în perioada 24–26 iulie 2026, cea de-a doua ediție a taberei de vară „Zile de vacanță în tinda bisericii”. Timp de trei zile, curtea casei parohiale din Bucovăț a devenit un loc al bucuriei, al comuniunii și al activităților educative și duhovnicești pentru copiii și tinerii participanți.

Cei 70 de copii și tineri, cu vârste cuprinse între 4 și 20 de ani, îndrumați de peste 25 de educatori și voluntari, au petrecut trei zile pline de activități educative, recreative și

duhovnicești. Ei s-au bucurat de timpul petrecut împreună, au participat la ateliere practice, s-au rugat, au cântat, au luat masa în comuniune și au fost prezenți la Sfânta Liturghie din ziua de duminică.

TABĂRA DE VARĂ „SFÂNTUL APOSTOL ANDREI” DIN DEALUL VIILOR

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan Selejan, Mitropolitul Banatului, la Biserica din Dealul Viilor din Lugoj, cu hramurile „Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș” și „Sfântul Apostol Andrei”, s-a desfășurat, în perioada 26 iulie – 2 august 2026, cea de-a XIV-a ediție a Taberei de Vară „Sfântul Apostol Andrei”.

Timp de opt zile, copiii și tinerii participanți au luat parte la un program care a îmbinat activitățile duhovnicești cu cele educative și recreative. Fiecare zi a oferit momente de rugăciune, catehеză, joc, socializare și descoperire, contribuind la întărirea comuniunii și la apropierea tinerilor de valorile credinței creștine.

„Fie ca lumina credinței aprinsă în această săptămână să rămână vie în inimile tuturor copiilor. Ne revedem, cu ajutorul lui Dumnezeu, la ediția a XV-a!”, a declarat preotul paroh Traian Birăescu.

STRUCTURILE MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE DIN JUDEȚUL TIMIȘ, ÎMPREUNĂ PENTRU EDUCAȚIA COPIILOR DIN ZONA FĂGETULUI

În pragul noului an școlar, grija pentru copii și pentru educația lor a reunit Biserica și structurile Ministerului Afacerilor Interne din județul Timiș într-un demers de solidaritate și responsabilitate comunitară. Campania „Back to School for All Kids", ajunsă la cea de-a IV-a ediție, a oferit anul acesta ghiozdane complet echipate, rechizite, produse de igienă și dulciuri pentru 145 de copii din zona Făgetului.

Campania a fost coordonată de preacucernicul părinte Mihai-Adrian Venter, preot militar al Inspectoratului de Jandarmi Județean Timiș, și s-a desfășurat cu implicarea preaonoratului părinte Dorin Covaci, protopopul Făgetului.

Prin această campanie, cadrele militare și funcționarii publici cu statut special din structurile Ministerului Afacerilor Interne din județul Timiș – jandarmi, pompieri militari, polițiști și polițiști de frontieră – au ales să fie alături de copii într-un mod care depășește misiunea de asigurare a ordinii și siguranței publice.

Grija față de copii înseamnă și grija pentru educația lor, pentru șansa acestora la un viitor mai bun și pentru prevenirea abandonului școlar.

Pentru ediția din acest an a campaniei a fost strânsă, prin contribuții benevole, suma de 33.575 de lei. Fondurile au fost folosite pentru achiziționarea ghiozdanelor, rechizitelor, produselor de igienă și dulciurilor oferite celor 145 de copii.

ZI DE SĂRBĂTOARE PENTRU COPII ȘI TINERI, LA PAROHIA NĂDRAG

Duminică, 30 august, peste 40 de copii și tineri au participat la un eveniment organizat în Parohia Nădrag, cu sprijinul Asociației Paisia. Întâlnirea a fost dedicată tinerilor născuți în lunile de vară și a oferit participanților un prilej de rugăciune, comuniune și bucurie.

Programul a început cu participarea la Sfânta Liturghie, săvârșită de părintele paroh Daniel

Iancu. După Sfânta Liturghie, 18 dintre copiii și tinerii prezenți au fost sărbătoriți în cadrul unei mese festive, unde au primit tort aniversar și daruri pregătite de Asociația Paisia.

După masa festivă, participanții au petrecut timp împreună în parc, bucurându-se de jocuri și activități recreative. Întâlnirea s-a încheiat într-o atmosferă de prietenie și voie bună.

„ICOANA ÎN SUFLET DE COPIL” LA PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ ȘAG

În perioada 24–27 august 2026, Parohia Ortodoxă Română Șag a organizat, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, cea de-a VIII-a ediție a taberei de pictură pe sticlă „Icoana în suflet de copil”, un proiect catehetic, educativ și cultural care a devenit, de-a lungul anilor, o frumoasă tradiție a comunității parohiale.

Ajunsă la cea de-a VIII-a ediție, tabăra a reunit 150 de copii dornici să descopere frumusețea icoanei ortodoxe și să se apropie, prin culoare și rugăciune, de universul credinței. Timp de mai multe zile, cei mici au învățat, pas cu pas, tehnica picturii pe sticlă, au aflat informații despre sfinții reprezentați în imagine și au descoperit sensul profund al icoanei în viața Bisericii.

Activitățile nu s-au limitat doar la partea artistică, întrucât tabăra a urmărit să creeze un spațiu al comuniunii, al prieteniei și al formării sufletești, în care copiii să înțeleagă că icoana nu este doar un obiect decorativ, ci o mărturisire a credinței și o fereastră spre Împărăția lui Dumnezeu.

CONFERINȚĂ INTERNAȚIONALĂ DEDICATĂ BUNELOR PRACTICI ÎN ACTIVITĂȚILE MORAL-RELIGIOASE DIN PENITENCIARELE ROMÂNIEI ȘI EUROPEI

În perioada 30 iunie – 3 iulie 2026, Penitenciarele Timișoara, Arad și Deva organizează, în parteneriat cu Administrația Națională a Penitenciarelor și cu Patriarhia Română, Conferința Internațională „Bune practici în desfășurarea activităților moral-religioase în penitenciarele din România și din Europa", eveniment desfășurat în regiunea de vest a țării și dedicat promovării colaborării dintre Biserică și sistemul penitenciar, precum și schimbului de experiență între preoții capelani și specialiștii implicați în procesul de reintegrare socială.

Lucrările conferinței au fost deschise la Penitenciarul Timișoara, prin săvârșirea Slujbei de Tedeum în biserica ortodoxă a unității, moment de rugăciune și mulțumire pentru binecuvântarea acestui eveniment. În cea de-a doua zi, 2 iulie 2026, conferința și-a continuat lucrările la Penitenciarul Arad, unde participanții au luat parte la sesiunea cu tema: „Pastorația familiei creștine și rolul femeii creștine în penitenciare – perspective pastorale și bune practici". Lucrările conferinței s-au încheiat în data de 3 iulie 2026, la Penitenciarul Deva, unde a fost săvârșită slujba de sfințire a Troiței din incinta unității, urmată de prezentarea și recenzia volumului „Antologie de intervenții pastoral-terapeutice în context penitenciar", semnat de Pr. Alexandru Fleșer.

BINECUVÂNTAREA LUCRĂRILOR DE ÎNFRUMUSEȚARE DE LA PAROHIA STAMORA ROMÂNĂ

În Duminica a IV-a după Rusalii, 5 iulie 2026, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, a efectuat, la ceas de seară, o vizită pastorală la Parohia Ortodoxă Română Stamora Română, din cadrul Protopopiatului Timișoara II, prilej cu care a binecuvântat lucrările de înnoire și înfrumusețare realizate la sfântul locaș.

Chiriarhul a săvârșit slujba de sfințire a picturii iconostasului, a binecuvântat lucrările exterioare efectuate la biserica parohială și a oficiat rânduiala de sfințire a troiței ridicate în apropierea casei parohiale, ca semn al credinței și evlaviei credincioșilor din această comunitate, precum și în amintirea preoților, ctitorilor și învățătorilor care au contribuit la păstrarea credinței, a tradiției și a culturii românești.

În semn de prețuire pentru activitatea pastoral-misionară desfășurată, pentru implicarea în viața parohiei și pentru osteneala depusă în realizarea lucrărilor de restaurare și înfrumusețare a bisericii, precum și pentru edificarea capelei mortuare, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan l-a hirotesit pe preotul paroh Ștefan-Cristian Mareniuc în rangul de sachelar.

ÎNTÂLNIREA PREOTESELOR DIN PROTOPOPIATUL FĂGET

Sâmbătă, 11 iulie 2026, la Mănăstirea „Izvorul Miron" din Românești, ctitorie a Patriarhului Miron Cristea, primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, a avut loc întâlnirea preoteselor din Protopopiatul Făget.

Manifestarea, la care au participat Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan și 23 de soții de preot, a debutat cu rugăciune, prin citirea Acatistului Domnului nostru Iisus Hristos. Apoi, lucrările au continuat în sala de conferințe a mănăstirii, într-o atmosferă caldă și destinsă.

După un scurt cuvânt de bun venit și de apreciere a misiunii preoteselor în Biserică, rostit de protopopul Dorin Covaci, fiecare doamnă s-a prezentat, împărtășind cele mai importante aspecte ale vieții sale. Au fost momente emoționante, în care fiecare a vorbit despre familie, despre copii, despre activitatea desfășurată în biserică sau la locul de muncă, precum și despre bucuriile și provocările întâlnite.

Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan a rostit un amplu și părintesc cuvânt de mângâiere și de îmbărbătare, îndemnând preotesele să poarte grijă familiilor lor, să fie alături de soții preoți, să își crească copiii în credință și să rămână exemple de evlavie și bunătate în comunitățile pe care le slujesc.

Totodată, Înaltpreasfinția Sa a subliniat că un rol deosebit de important în viața comunității îl au și copiii preotului, care, prin purtarea și viața lor, sunt chemați să fie modele de viețuire creștină în parohie.

Ierarhul bănățean a îndemnat ca fiecare parohie să adopte o familie aflată în dificultate, pe care să o sprijine atât material, cât și spiritual, subliniind totodată importanța implicării familiei preotului în viața parohiei, în special în activitatea social-filantropică.

HRAMUL MĂNĂSTIRII „IZVORUL MIRON” DIN ROMÂNEȘTI

Sute de credincioși și zeci de preoți au participat, alături de Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, luni, 20 iulie 2026, la hramul Mănăstirii „Izvorul Miron” din Românești, ctitorită de Patriarhul Miron Cristea.

Manifestările liturgice au debutat în seara zilei de duminică, prin slujba Privegherii, oficiată de un sobor de 11 preoți. În dimineața praznicului au fost săvârșite slujba de sfințire a apei la izvorul mănăstirii și Taina Sfântului Maslu. Cei 27 de preoți prezenți, între care părintele vicar Timotei Anișorac, părintele exarh Simeon Stana și protopopii Caius Andrașoni și Dorin Covaci, l-au întâmpinat în procesiune pe Chiriarhul Banatului. Sfânta Liturghie arierească a fost săvârșită într-o atmosferă de aleasă pace și bucurie duhovnicească, iar numeroși credincioși s-au împărtășit cu Trupul și Sângele Domnului.

SFÂNTUL PROROC ILIE, CINSTIT LA MĂNĂSTIREA DOBREȘTI

Sfântul Mare Proroc Ilie Tesviteanul a fost cinstit în ziua prăznuirii sale, 20 iulie, și la Mănăstirea Dobrești, ctitoria Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, edificată în locurile natale ale Întâistătătorului Bisericii Ortodoxe Române.

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, Sfânta Liturghie a fost săvârșită de Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

200 DE ANI DE LA ÎNTEMEIEREA PAROHIEI FABRIC DIN TIMIȘOARA

În Duminica a VIII-a după Rusalii, 26 iulie 2026, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, s-a aflat în mijlocul credincioșilor de la biserica cu hramurile „Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul” și „Sfântul Ierarh Spiridon al Trimitundei” din cartierul Fabric al Timișoarei. Comunitatea parohială marchează în acest an împlinirea a 200 de ani de la întemeiere (1826–2026).

La finalul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan a săvârșit slujba de binecuvântare a picturii restaurate și a tuturor lucrărilor de refacere realizate în interiorul bisericii parohiale, între care restaurarea iconostasului, a vitraliilor, a pardoselii, a mobilierului bisericesc și a candelabrelor.

SĂRBĂTOAREA SF. PANTELIMON LA SPITALUL DE PSIHIATRIE DIN JEBEL

Luni, 27 iulie, biserica de lemn, recent construită în incinta Spitalului de Psihiatrie din localitatea Jebel, și-a sărbătorit ocrotitorul spiritual, pe Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon.

Cu acest prilej, programul liturgic a început cu citirea Acatistului Sfântului Pantelimon, iar de la ora 10:00 a fost oficiată Sfânta Liturghie, săvârșită de preotul Vasile-Ioan Cheregi, slujitorul care desfășoară activitatea pastorală în cadrul spitalului, împreună cu preotul Simion Bistrian, de la Parohia Parța.

Răspunsurile liturgice au fost oferite de un grup de cântăreți bisericești, membri ai Coralei Epifania din Timișoara, formație corală care aniversează în acest an 20 de ani de activitate misionară, desfășurată atât în biserici, cât și în azile și spitale din cuprinsul Arhiepiscopiei Timișoarei.

CAPELA SPITALULUI MUNICIPAL LUGOJ, REDATĂ COMUNITĂȚII

În Duminica a VIII-a după Rusalii, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, a poposit în mijlocul credincioșilor din Parohia „Sfântul Ioan Botezătorul” – Cotu Mic din Lugoj, unde a săvârșit o slujbă de binecuvântare la capela Spitalului Municipal Lugoj, recent renovată și redeschisă pentru pacienți, cadre medicale și aparținători.

Cu acest prilej, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan a rânduit ca Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon să devină al doilea ocrotitor al capelei, alături de Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil. În cadrul slujbei a fost citit Acatistul Sfântului Pantelimon, au fost binecuvântate lucrările de restaurare, iar clopotul și troița din lemn de stejar amplasate în curtea capelei au fost sfințite.

Redeschiderea capelei a fost posibilă în urma îndemnului adresat în urmă cu aproximativ un an de Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, care a dorit ca acest spațiu să-și recapete rolul de

loc al rugăciunii în incinta spitalului. Inițiativa a fost îmbrățișată de conducerea Spitalului Municipal Lugoj, de autoritățile locale și de numeroși oameni de bună credință. Managerul unității medicale, dr. Cătălin Bălan, a sprijinit demersul de renovare, iar prin implicarea multor binefăcători capela a fost restaurată și redată circuitului liturgic.

CEREMONIAL MILITAR-RELIGIOS DE ZIUA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA

În data de 3 august 2026, Timișoara s-a îmbrăcat în haine de sărbătoare. Printr-un ceremonial militar și religios au debutat manifestările dedicate împlinirii a 107 ani de la unirea Banatului cu Regatul României.

Evenimentele au început în Piața Petru Maior, la bustul colonelului Virgil Economu, comandantul Regimentului 105 Infanterie al Armatei Române, unitate care a intrat în Timișoara la 3 august 1919. Cu acest prilej, preoții militari din Garnizoana Timișoara au oficiat o slujbă de pomenire, iar oficialitățile civile și militare au depus coroane și jerbe de flori în

semn de prețuire, comemorare și recunoștință față de eroii, martirii și ostașii români.

La ora 10:00, în Piața Unirii – loc simbolic al intrării trupelor române în oraș și al instaurării administrației românești – s-a desfășurat ceremonialul oficial dedicat aniversării.

Delegatul Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, a fost Preaonoratul Părinte Timotei Anișorac, vicar eparhial, care, alături de oficialități, a primit salutul Detașamentului de onoare, alcătuit din militari și funcționari publici cu statut special din Garnizoana Timișoara.

HRAMUL MĂNĂSTIRII SĂRACA

Mănăstirea Săraca și-a sărbătorit hramul la praznicul Schimbării la Față a Domnului. Cu acest prilej, numeroși credincioși și-au îndreptat pașii spre mănăstire, venind din localitățile învecinate, din Timișoara și din alte zone ale Banatului, pentru a participa la Sfânta Liturghie și a se împărtăși de bucuria rugăciunii și a comuniunii euharistice.

Sfânta Liturghie arhierească a fost săvârșită de către Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, împreună cu un sobor de preoți și diaconi. Cuvântul de învățătură a fost rostit de părintele protosinghel Serafim, duhovnicul Mănăstirii Cebza, care, tâlcuind pericopa evanghelică a Schimbării la Față, a subliniat că relația omului cu Hristos se întemeiază pe două principii esențiale: credința și ascultarea.

VIZITĂ PASTORALĂ LA PAROHIA TIMIȘOARA – CALEA ARADULUI

În Duminica a X-a după Rusalii, 9 august 2026, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, a participat la Sfânta Liturghie săvârșită în Biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Parohia Timișoara – Calea Aradului.

Vizita pastorală a Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioan la Biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Parohia Timișoara – Calea Aradului a constituit un prilej de comuniune și întărire duhovnicească pentru întreaga comunitate parohială. Credincioșii au primit

Ierarhul a fost întâmpinat de părintele Iosif Hânda, parohul bisericii, de clericii slujitori și de numeroși credincioși ai comunității, care au primit cu bucurie binecuvântarea arhierească.

binecuvântarea ierarhului și îndemnul de a continua urcușul duhovnicesc al Postului Adormirii Maicii Domnului prin rugăciune, credință, post și iubire față de aproapele.

SLUJBA PROHODULUI MAICII DOMNULUI, LA CATEDRALA MITROPOLITANĂ

Credincioșii timișoreni au participat în ajunul sărbătorii Adormirii Maicii Domnului, la Slujba Vecerniei unită cu Litia, oficiată în Catedrala mitropolitană „Sfinții Trei Ierarhi" din Timișoara, de către Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului.

Potrivit tipicului bisericesc, la momentul rânduit din cadrul privegherii, Epitaful Adormirii Maicii Domnului a fost scos de către preoți în mijlocul bisericii, pentru a fi cinstit, cu evlavie, de toți cei prezenți. Spre finalul slujbei, soborul slujitor și credincioșii au cântat în jurul Sfântului

Epitaf cele trei stări ale Prohodului Maicii Domnului, după care au mers în procesiune, cu Sfântul Epitaf, în jurul Catedralei mitropolitane. La final, Părintele Mitropolit Ioan a rostit un cuvânt de învățătură.

PRAZNICUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI

Sute de credincioși au participat, în zilele de 14-15 august 2026, la hramul celui mai vechi lăcaș de cult din Lugoj, biserica-monument istoric „cu două turnuri” – „Adormirea Maicii Domnului”.

Sărbătoarea a debutat în ajun, cu oficierea Vecerniei cu Litie și intonarea Prohodului Maicii Domnului, culminând, după rânduială, cu înconjurarea bisericii. La finalul Sfintei Liturghii, Părintele Mitropolit Ioan a rostit un bogat cuvânt de învățătură despre prezența Maicii Domnului în Sfânta Scriptură, profețiile din Vechiul Testament și rolul pe care Maica Domnului l-a avut și îl are pentru toți cei care îi cer ajutorul.

VIZITĂ PASTORALĂ LA MĂNĂSTIREA FIBIȘ

În Duminica a XI-a după Pogorârea Sfântului Duh, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, a participat la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, oficiată în biserica „Adormirea Maicii Domnului” a Mănăstirii Fibiș, din Protopopiatul Timișoara II. După Sfânta Liturghie, a fost oficiat un parastas de obște pentru cei plecați în veșnicie din familia ctitorului, dr. Stelică Mălăeștean. De asemenea, a fost sfințită o troiță ridicată în curtea acestui așezământ de familiile unor buni credincioși.

EROII ȘI VETERANII REGIMENTULUI 6 ARTILERIE GREA, CINSTIȚI LA TIMIȘOARA

Memoria eroilor și a veteranilor de război din Regimentul 6 Artilerie Grea „Tribunul Axente Sever” a fost cinstită în cadrul unui serviciu religios, oficiat în Catedrala Mitropolitană din Timișoara, miercuri, 20 august 2026.

Militarii din Brigada 18 Cercetare Supraveghere „Decebal”, reprezentanții Asociației Naționale a Veteranilor de Război – Filiala Timiș, ai Asociației Naționale „Cultul Eroilor” – Filiala Timiș, alături de urmașii veteranilor de război din Regimentul 6 Artilerie Grea „Tribunul Axente Sever”, au depus apoi o coroană de flori la placa memorială ridicată în cinstea militarilor din acest regiment, aflată în incinta sediului Muzeului Banatului, din Piața Huniade nr. 1 din Timișoara.

Finalul comemorării eroilor și veteranilor de război din Regimentul 6 Artilerie Grea „Tribunul Axente Sever” a fost marcat solemn prin intonarea „Stingerii” de către trompetul Muzicii Militare a Brigăzii 18 Cercetare Supraveghere „Decebal”.

Evenimentele au fost organizate de urmașii veteranilor de război din Regimentul 6 Artilerie Grea „Tribunul Axente Sever”, cu sprijinul Arhiepiscopiei Timișoarei, Brigăzii 18 Cercetare Supraveghere „Decebal”, Consiliului Județean Timiș, Asociației Naționale a Veteranilor de Război – Filiala Timiș, Asociației Naționale „Cultul Eroilor” – Filiala Timiș, Muzeului Național al Banatului și „Erbașu General Construct S.A.”, precum și al reprezentanților mass-media locale și centrale.

HRAMUL MĂNĂSTIRII TIMIȘENI-ȘAG

Ziua de 29 august a fost o zi de mare sărbătoare pentru Mănăstirea Timișeni-Șag, nu doar pentru că și-a sărbătorit hramul, ci mai ales pentru că sute de credincioși din părțile Banatului vin să-și plece genunchii la rugăciune, an de an, într-una dintre cele mai reprezentative mănăstiri din Arhiepiscopia Timișoarei.

Bucuria praznicului a fost deplină, întrucât, în mijlocul pelerinilor și al obștii monahale, conduse de stavrofora Casiana Șimon, s-a aflat Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului. Ierarhul nostru a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, înconjurat de clerici de la Centrul Eparhial, de la Catedrala Mitropolitană, de la protopopiatele eparhiei, de profesori de la Facultatea de Litere, Istorie, Filosofie și Teologie din Timișoara și de monahi din mănăstirile eparhiei.

SFINȚIREA SEDIULUI INSPECTORATULUI DE POLIȚIE JUDEȚEAN TIMIȘ

În data de 31 august 2026, la Timișoara, a avut loc inaugurarea noului sediu modernizat al Inspectoratului de Poliție Județean Timiș, obiectiv de investiții realizat prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), în cadrul unui amplu proiect de creștere a eficienței energetice și de modernizare a spațiilor în care își desfășoară activitatea polițiștii timișeni.

La eveniment a fost prezent Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, care, alături de reprezentanții instituțiilor publice și de conducerea și angajații Inspectoratului de Poliție Județean Timiș, a participat la momentul inaugural al noului sediu.

Cu acest prilej, a fost săvârșită slujba de binecuvântare a așezământului de un sobor de preoți format din Preaonoratul Părinte Timotei Anișorac, vicar eparhial al Arhiepiscopiei Timișoarei, și Preacucernicii Părinți Andrei Chiriluc, preot militar al Brigăzii 18 ISR „Decebal”, și Mihai-Adrian Venter, preot militar al Inspectoratului de Jandarmi Județean „General Moise Groza” Timiș.

Prin rugăciunea de binecuvântare, noul sediu a fost încredințat ocrotirii lui Dumnezeu, pentru ca toți cei care își desfășoară aici activitatea să aibă putere, înțelepciune și responsabilitate în îndeplinirea misiunilor încredințate.

DIACONUL CĂTĂLIN BURLACU – SLUJITOR ÎNCERCAT ȘI CINSTITOR DE DUMNEZEU

Marți, 21 iulie 2026, a trecut la cele veșnice în mod fulgerător diaconul Cătălin Burlacu, din cauza unor probleme cardiace.

S-a născut la data de 19 septembrie 1984 în localitatea Dorohoi din județul Botoșani, fiind fiul lui Ioan și al Floarei Burlacu David. A absolvit Seminarul Teologic „Ioan Popasu" din Caransebeș în anul 2004, Facultatea de Litere, Istorie și Teologie din Timișoara, specializarea Teologie Pastorală, în anul 2008 și cursurile de masterat în cadrul aceleiași facultăți în anul 2010.

La data de 23 mai 2009 s-a căsătorit cu tânăra Corina Andreea Brânzei, care l-a urmat în activitatea pastoral-misionară ce i-a fost încredințată. Apoi, la data de 21 februarie 2010, a fost hirotonit diacon în Catedrala Mitropolitană din Timișoara de către vrednicul de pomenire Înaltpreasfințitul Părinte Nicolae Corneanu, Mitropolitul Banatului.

A fost binecuvântat de Dumnezeu cu un băiat, Andrei Burlacu, oferindu-le părinților multă bucurie și împlinire. A fost cântăreț bisericesc la Parohia Timișoara Elisabetin, apoi hirotonit diacon pe seama Catedralei Mitropolitane din Timișoara, fiind ulterior transferat pe seama Parohiei Timișoara Cetate – zona Piața 700. A fost un diacon cu aleasă dragoste față de credincioșii parohiilor unde a slujit, s-a străduit să fie apropiat de colegii lui și a continuat permanent să-și aducă aportul la bunăstarea și viața parohiei sale.

Un fapt vrednic de remarcat la părintele diacon Cătălin Burlacu a fost dorința de a sluji, dragostea pentru fiul său și fidelitatea față de enoriașii săi, pe care i-a iubit și i-a slujit până la trecerea spre cele veșnice.

Trupul neînsuflețit a fost depusi, miercuri, 22 iulie, în biserica parohială a Parohiei Timișoara Cetate – zona Piața 700, iar Slujba de înmormântarea a fost oficiată joi, 23 iulie, în cimitirul Parohiei Giroc.

În numele Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, al Preasfințitului Părinte Episcop-Vicar Paisie Lugojanul și al clericilor din Protopopiatul Timișoara I, transmitem condoleanțe familiei îndoliate și Îl rugăm pe Bunul Dumnezeu să așeze sufletul robului Său, diaconul Cătălin, în cetele sfinților.

Veșnica lui pomenire!

AGENDA ÎNALTPREASFINȚITULUI PĂRINTE IOAN, MITROPOLITUL BANATULUI

1 iulie 2026

A participat la ședința de lucru a Sinodului Permanent, desfășurată la Palatul Patriarhiei din București, la finalul căreia alături de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel și membrii Sinodului a participat la slujba de sfințire a așezământului „Casa Sărbătoarea", noul c entru de cazare și activități al Bisericii Sfântul Spiridon – Nou din București.

2 iulie 2026

A participat la ședința de lucru a Sfântului Sinod, desfășurată la Palatul Patriarhiei din București.

5 iulie 2026

A participat la Sfânta Liturghie la Catedrala mitropolitană, rostind cuvântul de învățătură;

În după-amiaza zilei, a participat la slujba Vecerniei la parohia Stamora Română, binecuvântând lucrările de renovare a bisericii parohiale, la finalul căreia a hirotesit sachelar pe preotul paroh Ștefan Mareniuc.

6 iulie 2026

A primit pe preotul Gheorghe Itineanț, îndrumătorul *Oastei Domnului,* din Timișoara;

A primit pe preotul Caius Andrașoni, protopopul Oficiului protopopesc Timișoara II;

A primit pe preotul Zaharia Pereș, protopopul Oficiului protopopesc Timișoara I;

A primit pe doamna Bold Dorina, din Chevereșu Mare.

7 iulie 2026

A vizitat biserica parohiei Hezeriș, din protopopiatul Lugoj.

8 iulie 2026

A primit pe preotul paroh Ioan Mezinca, de la parohia Timișoara Steaua, protopopiatul Timișoara I.

9 iulie 2026

A primit pe preotul paroh Radu Meșter, de la parohia Alioș, protopopiatul Timișoara II;

A vizitat parohia Buziaș I, din protopopiatul Lugoj.

10 iulie 2026

A primit pe domnul Cătălin Moroti, din Petroșani.

11 iulie 2026

A participat la întâlnirea preoteselor din protopopiatul Făget, desfășurată la mănăstirea „Izvorul Miron" Românești.

12 iulie 2026

A participat la Sfânta Liturghie la parohia Nițchidorf, protopopiatul Timișoara I, rostind cuvântul de învățătură.

16 iulie 2026

A primit pe domnul Dominic Fritz, primarul Municipiului Timișoara.

19 iulie 2026

A oficiat Sfânta Liturghie la schitul „Buna Vestire", de la Sânandrei Colonie, rostind cuvântul de învățătură.

20 iulie 2026

A oficiat Sfânta Liturghie, la mănăstirea „Izvorul Miron", Românești, protopopiatul Făget, rostind cuvântul de învățătură.

21 iulie 2026

A primit pe domnul Paul Finta, prefectul Județul Timiș;

A primit pe preotul lector univ. dr. Nichifor Tănase, de la Facultatea de Teologie, din Timișoara;

A primit pe preotul paroh Tiberiu Gherasim, de la parohia Ferendia, protopopiatul Deta;

A primit pe preotul paroh Daniel Groza, de la parohia Petroman, protopopiatul Deta.

22 iulie 2026

A primit pe preotul Vasile Cuc, de la parohia Timișoara Tipografilor, protopopiatul Timișoara II;

A primit pe preotul dr. Daniel Alic, de la parohia Timișoara Fabric – Sf. Ilie, protopopiatul Timișoara II;

A primit pe preotul paroh Alin Scridon, de la parohia Timișoara Pădurea Verde, dimpreună cu membrii Consiliului parohial.

23 iulie 2026

A primit pe preotul lector univ. dr. Cosmin Panțuru, de la Facultatea de Teologie din Timișoara;

A primit pe preotul paroh Marian Pîrvu, de la parohia Timișoara Zona Soarelui, protopopiatul Timișoara I;

A primit pe licențiatul în Teologie Pastorală, Pamvo Geantă, promoția 2026, a Facultății de Teologie, din Timișoara.

26 iulie 2026

A oficiat Sfânta Liturghie, la parohia Timișoara Fabric – Sfântul Ilie, rostind cuvântul de învățătură, la finalul căruia a binecuvântat lucrările de restaurare a picturii, precum și amplele lucrări de restaurare desfășurate în interiorul bisericii parohiale;

În după-amiaza zilei a oficiat slujba Vecerniei, la capela Spitalului Municipal „Dr. Teodor Andrei", din Lugoj, în prezența conducerii și a autorităților locale, binecuvântând lucrările de renovare și înfrumusețare desfășurate la sfântul locaș.

27 august 2026

A primit pe preotul lector univ. dr. Rafael Povîrnaru, de la Facultatea de Teologie din Timișoara;

A primit pe protopopul pensionar ucrainean Ilie Albiciuc, din Lugoj;

A primit pe preotul paroh Ioan Andoni, de la parohia Comloșu Mic, protopopiatul Sânnicolau Mare;

A primit pe doamna prof. Daniela Buzatu, Inspector Școlar pentru disciplina Religie, din cadrul Inspectoratului Școlar Județean Timiș.

28 iulie 2026

A primit pe Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Sevastianos, de Atlanta, din cadrul Arhiepiscopiei Ortodoxe Grecești a Americii, însoțit de preotul John Bociu, slujitor în cadrul aceleiași Arhiepiscopii.

2 august 2026

A participat la Sfânta Liturghie la Catedrala mitropolitană, rostind cuvântul de învățătură.

3 august 2026

În cadrul ședinței festive a Consiliului Local al Municipiului Timișoara, desfășurată la Sala Capitol a Filarmonicii Banatul, din Timișoara, i s-a decernat Titlul de Cetățean de Onoare;

A primit pe domnul Alexandru Iovescu, vicepreședintele Consiliului Județean Timiș;

A primit pe domnul prof. univ. dr. Dorel Săndesc, directorul Spitalului Județean Clinic de Urgență "Pius Brânzeu", din Timișoara.

4 august 2026

A primit pe domnul Dominic Fritz, primarul Municipiului Timișoara.

A primit pe domnul ec. dr. Florin Popovici, de la Camera de Conturi a României – Filiala Timiș;

A primit pe preotul paroh Ionel Popescu, de la parohia Timișoara Iosefin, protopopiatul Timișoara I;

A primit pe doamna ec. Florica Chriță, președinta Camerei pentru Comerț și Industrie Timișoara;

A primit pe preotul paroh Tiberiu Gherasim, de la parohia Ferendia, protopopiatul Deta;

A primit pe preotul paroh Ioan Jurji, de la parohia Becicherecu Mic, protopopiatul Timișoara I;

A primit pe preotul Cristian Cerbu, de la biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului", din Lugoj.

6 august 2026

A oficiat Sfânta Liturghie la schitul „Buna Vestire", de la Sânandrei Colonie, protopopiatul Timișoara II, rostind cuvântul de învățătură.

7 august 2026

A primit pe domnul Chestor de Poliție, Tiberiu Giurea, împuternicit la conducerea Inspectoratului General pentru Imigrări, București;

A primit pe preotul paroh Cristian Tomescu, de la parohia Timișoara Fabric Est, protopopiatul Timișoara II;

În după-amiaza zilei a participat la Taina Sfântului Maslu, la parohia Fibiș, protopopiatul Timișoara II.

9 august 2026

A oficiat Sfânta Liturghie la parohia Timișoara Calea Aradului, protopopiatul Timișoara I, rostind cuvântul de învățătură;

În după-amiaza zilei a participat la Taina Sfântului Maslu, la parohia Variaș, protopopiatul Sânnicolau Mare.

10 august 2026

A primit pe preotul paroh Andrei Sîrb, de la parohia Sânandrei, protopopiatul Timișoara I.

11 august 2026

A primit pe preotul paroh Florin Băran, de la parohia Șag, protopopiatul Timișoara I, însoțit de domnul DesoDaniel Precup, epitropul bisericii.

13 august 2026

A primit pe preotul paroh Florentin Jura, de la parohia Timișoara Calea Martirilor – Sf. Ștefan, protopopiatul Timișoara II, dimpreună cu preotul misionar Silviu Damșe, din Timișoara;

A primit pe preotul Dorin Covaci, protopopul Oficiului protopopesc Făget;

A primit pe preotul paroh Romeo Dumitrașcu, de la parohia Timișoara Sfântul Nicolae – Nord, protopopiatul Timișoara I;

A primit pe preotul paroh Nicolae Dale, de la parohia Beregsău Mare, protopopiatul Timișoara I.

14 august 2026

A oficiat slujba Prohodului Maicii Domnului, la Catedrala mitropolitană, rostind cuvântul de învățătură.

15 august 2026

A oficiat Sfânta Liturghie la biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”, din Lugoj, rostind cuvântul de învățătură.

16 august 2026

A oficiat Sfânta Liturghie la biserica mănăstirii *Fibiș – Mălăiești*eanu, protopopiatul Timișoara II, rostind cuvântul de învățătură.

17 august 2026

A primit pe doamna Daniela Constantin, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, din România – filiala Timiș, dimpreună cu domnul Bogdan Noeleanu, artist plastic din Timișoara.

19 august 2026

A primit pe doamna Carmen-Aurora Rădulescu, notar public din Timișoara;

A primit pe domnul col. Marian Toma, comandantul Inspectoratului Județean de Jandarmi, al județului Timiș;

A primit pe doamna dr. Anișoara Tănăsescu, managerul Scanexpert Srl Timișoara.

20 august 2026

S-a întâlnit la Primăria Orașului Deta, cu domnul primar Petru Roman, pentru rezolvarea unor probleme administrative.

23 august 2026

A oficiat Sfânta Liturghie la parohia Timișoara Plopi, protopopiatul Timișoara II, rostind cuvântul de învățătură.

25 august 2026

A primit pe domnul ing. dr. Ilie Vlaicu, director general AQUATIM SA.

28 august 2026

A primit pe doamna Maria Grapini, europarlamentar în Parlamentul European.

29 august 2026

A oficiat Sfânta Liturghie la mănăstirea Timișeni-Șag, protopopiatul Timișoara I, rostind cuvântul de învățătură.

30 august 2026

A oficiat Sfânta Liturghie la parohia Giroc, protopopiatul Timișoara I, rostind cuvântul de învățătură.

31 august 2026

La invitația domnului Chestor de Poliție Alin Petecel, Inspector Șef – IPJ Timiș a participat la momentul festiv al finalizării lucrărilor de la sediul Inspectoratului, trecut prin ample lucrări de renovare și modernizare.